

VISDOM KONTRA TRO

Takk, broder Neville. Herren velsigne deg. God morgen, god morgen. Broder. . .

² God morgen, venner. [Noen sier: “God morgen, broder Branham.”—Red.] Glad for å være tilbake i Herrens hus!

³ Jeg ble nettopp tilkalt bak der for en liten stund siden, for å be for en gammel forkynner. Og han hadde nettopp hatt en blackout på en måte. Ingenting galt å finne ved ham. Han er bare en gammel Herrens troende. På vei ned her prøvde satan å gjøre meg syk, så jeg skulle kaste opp også. Jeg sa: “Vi blir ganske enkelt nødt til å be for hverandre.” Det er riktig. Ja. Så, det var broder Coggins. Vi kjenner ham veldig godt her på tabernaklet. Han kommer oppe fra Carolina. Og han har vært veldig, veldig syk, bare—bare stod og besvimte. Men det ser ikke ut til å være det minste galt med ham, ikke fysisk. Så det er bare djevelen som prøver å friste ham. Så, han er en stor frister, og han er en flink en også.

⁴ Dere har hørt historien om den gamle søsteren som gikk på møte, som ikke ville si noe negativt om noen. Sa: “Hva synes du om djevelen?” Sa: “Vel, han er en god motstander.” Så det er hva han—hva han er.

⁵ Vi er glade denne formiddagen, for å være i Herrens hus igjen denne uken, ventende på Herren Jesu Komme.

⁶ Og nå skulle jeg til å tale over et emne, denne formiddagen: “Beskyttet av Blodet,” og det virket som Den Hellige Ånd liksom fikk meg til å ombestemme meg om det. Og jeg har et annet emne om lære. Fordi, så, etter jeg sa i går kveld: “Hvorfor ville Han få meg til å ombestemme meg om et slikt emne: ‘Beskyttet av Blodet?’” Dere forstår hva teksten ville bli: “Israel under blodet, marsjerende til løftet,” forstår dere. Og taler kanskje over det en annen gang.

⁷ Så jeg husket i en drøm som jeg hadde her for ikke lenge siden. Og jeg, i denne drømmen skulle jeg lagre opp Mat i tabernaklet, forstår dere, her i denne drømmen. Hvor mange husker det, for noen få uker siden, at jeg hadde drømmen? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Jeg kunne ikke gi dere tydingen av den. Og hvis det ikke tar for lang tid, vil jeg bare fortelle dere, hvis dere ønsker å høre. [“Amen.”] Ja vel.

⁸ Det er sjelden at jeg drømmer noe med mening i. Det vil si, vanligvis legger jeg meg sent og så våkner jeg. Og være nervøs eller trøtt, drømmer du, så sovner du og drømmer for så å våkne. Dere vet hvordan det er, en nervøs person som meg selv.

⁹ Og jeg var ute med broder Wood og broder Sothman, og Herren hadde nettopp gitt folk . . . kommer opp med . . . nede . . . Og dette var i Tucson, Arizona. Og Herren ga i ethvert tilfelle, tydning til drømmer, helt fullkomment.

¹⁰ Nå, dere skjønner, når noen gir, forteller meg om en drøm, er den eneste måten jeg kan gi tydningen, at jeg ser drømmen på nytt. Og mange av dere her vet at noen av dere forteller meg ting, men dere fortalte meg ikke alt sammen i drømmen. Men da jeg fikk den på nytt, fikk jeg det dere ikke fortalte. Skjønner? Og derfor må du se den på nytt, og da forteller Han deg det. Derfor, noen ganger er det sårende. Noen ganger er det vanskelig, ubehagelig for personen. Men du må være ærlig, fordi det er Herrens Ord. Skjønner? Fordi, de forventer det. Og Det har aldri . . . Herren har vært god mot meg, ved å la Det alltid være rett.

¹¹ Og så den kvelden sovnet jeg—jeg, og jeg drømte selv. Og jeg trodde jeg var . . . En kar jeg pleide å bokse med for mange år siden. Mange, dere som er gamle i tralten . . .

¹² Jeg tenkte nettopp på broder Roy Slaughter, som står der oppe ved døren. Han har vært med, jeg antar han er en av de eldste medlemmene her i menigheten. Broder Slaughter, antar jeg, er nok en av de eldste medlemmene. Og jeg—jeg bare . . .

¹³ Mens jeg snakker om ham, er det mange gode sider ved Roy Slaughter som folk ikke kjenner til. Det er riktig. Han er min broder, og jeg vil heller gi ham en liten bukett nå, eller en blomsterknopp, enn en hel krans når han er borte. Det er riktig. Det er mange fine sider. Broder Roy har vært en ekte broder for meg, ham og hans familie, bor der ute, og jobbet hardt for den lille familien og oppdratt en fin ungeflokk. Jeg kjente alle jentene hans og guttene hans og talte i begravelsen til den lille gutten hans da han døde.

¹⁴ Og jeg husker en gang her, vi hadde en kar som arbeidet på menighetslokalet. Og det . . . Og det var meningen han skulle gjøre det, bare som en snekker. Vi hadde ikke mye penger. Og han skulle sette opp det innvendige her. Og de som kom ønsket å arbeide, men han gjorde det ikke. Og var tilstede og påstod at han hadde jobbet en halv time eller noe, og skadet foten sin. Og han, akkurat nok til å saksøke menigheten, og saksøkte oss for ti tusen dollar. Vel, vi hadde ikke noe. Vi visste ikke noe om det før de allerede hadde dommen. Ser dere, de saksøkte. Mannen, han hadde ikke forsikring og derfor falt det på oss. Vi hadde ikke noe å betale med.

¹⁵ Og jeg glemmer aldri kvelden, satt rett bak *der*, at Roy stakk hånden ned i lommen. Og gamle . . . Unnskyld meg, broder Roy. Gammel, fillete lommebok og trakk ut de sjekkene han hadde fra søppelkjøringen sin, slike ting som det. Sa: "Vel, broder Bill, jeg vil donere dette til det."

16 Lille gamle Evelyn, hans søster, hun sitter sannsynligvis rett her et sted nå. Hun: "Broder Branham, det lille huset mitt, bare verdt tre hundre dollar, men vi vil bare donere det." Skjønner? Det er ekte, virkelig materiale, spør du meg. Det er min mening, det er ekte.

17 Jeg husker så, litt senere etter det, at jeg er på mitt første møte ute. Jeg var i St. Louis på ett av mine første store møter. Og et telegram kom inn: "Den lille jenta mi ligger for døden. Broder Slaughter. Kom med en gang." Jeg bare gikk bort og begynte å legge klærne mine i kofferten. Det var alt. Jeg kunne ganske enkelt ikke svikte ham. Og her kom vi. Jeg kom hjem, gikk inn i rommet. Sykepleiere nede på sykehuset der, på det katolske sykehuset i New Albany, ga opp denne lille jenta. Idet vi gikk inn i rommet helbredet Herren Jesus henne. Der var hun, ser dere. Skjønner?

18 Og som brød på vannet vil det vende tilbake til deg en dag. Sporet av fra emnet mitt; men går tilbake til begynnelsen.

19 Og jeg pleide å bokse. Og det var en kar som var velkjent her i byen. Den stakkars karen drikker veldig tett nå. En av sønnene hans er i politiet. Smith, George Smith, kaller de ham, "Seks-sekunder Smith." Han begynte å trene meg i boksing da vi hadde... før Golden Gloves startet. Vi var her ute ved regjeringsbygget. Og siden, ja, han var den tøffeste personen jeg noen gang har møtt. Han bare slo meg, og jeg bare suste gjennom luften. Og jeg kom tilbake. Jeg sa: "Du trenger ikke å være så tøff. Skjønner?" Jeg sa: "Du slår pusten ut av meg."

20 Han sa: "Jeg skal si deg, Billy," sa, "uansett hvor godt trent du er, og hvor mye fysisk trening du har, og hvor sterk du er for din størrelse eller noe slikt," sa, "et slag stopper blodet når det treffer slik som *det*." [Broder Branham klapper i hendene én gang—Red.] Og sa: "Du hater meg kanskje nå, men når du kommer opp dit i ringen selv," sa, "vil du sette pris på det." Sa: "Kroppen din bygger seg opp for å komme raskt tilbake. Hvis du blir slått og bare faller om, og du ligger der nede for telling. Men hvis kroppen din er bygd og kan tåle slagene," sa, "så, når du treffer det, harde slag treffer deg," sa, "så da kan du komme tilbake raskt," sa, "tilbake på beina igjen. Blir du slått ut av ringen, hopp inn igjen." Han hadde nettopp slått meg rett ut av ringen. Så han sa: "Du er nødt til å gjøre det. Skjønner?" Og han holdt nesten på å drepe meg. Han var rundt tretti eller førti pund tyngre enn jeg var. Og han kunne... Han var en boksekjemp og jeg var bare en student, derfor tok han nesten livet av meg. Han sa: "Men du vil sette pris på det når du kommer inn i ringen." Jeg fant ut at det var sannheten.

21 Dessuten har jeg hørt om sersjanter i hæren som trener guttene og røft. De hater den sersjanten. Men når kampen kom, elsket de ham på grunn av den røffe treningen.

22 Det er slik jeg har forsøkt å trene kristne. “Ikke klipp av deg håret. Ikke bruk sminke. Ikke gjør *dette*.” Det er røft. Du vil sette pris på meg når jeg kommer til—til veis ende. Skjønner? Trening, ser dere, la treningen være riktig. Men la oss—la oss holde oss rett med Ordet. Det kan være røft, kutte denominelle forskjeller i filler, men du vil sette pris på det når du kommer til veis ende. Skjønner? Du stod ved Boken.

Så, konen tok, hadde armen sin i min, og vi gikk bort.

23 Og George Smith nå, han er, antar jeg, han er en gråhåret mann. Jeg antar han er syv eller åtte, ti år eldre enn jeg. Og han var tilbake i ringen, og han slåss i vei. Og disse unge karene som kom opp, store bredskuldrede gutter, de kunne ikke måle seg med ham i det hele tatt. De bare. . . Han bare slo dem ut på et øyeblikk. Og en ung kar sa: “Jeg kan slå ut den gamle mannen. Jeg vet jeg kan.” Så han, stor, kraftig, atletisk kar, hoppet inn i ringen der. Han holdt ikke ut et halvt minutt. Han kom ut igjen, sa: “Jeg vet ikke hvor det kommer fra, men han er litt av en mann.”

24 Og akkurat da kikket jeg på min kone i drømmen, og jeg sa: “Kone, vet du, han ga meg min første opplæring.”

25 Og så, vet dere, drømmer er underlige. Jeg kom ned til en—en stor sjø, og vannet var virkelig opprørt. Og båtutleieren. . . Nå, Meda var ikke sammen med meg da, min kone. Og deretter, i dette kom båtutleieren bort dit, og han ga meg en liten kano omtrent to-og-en-half-fot, tre-fot lang. Og han sa. . . Den var helt hvit, bare plastikk og hvit. Han sa: “Her er båten din.”

“Åh,” sa jeg, “jeg kunne ikke kjøre over dit i den.”

26 Han sa: “Vel,” sa, “den går femti miles i timen, opp-og-ned *denne* retningen.”

27 Jeg sa: “Kanskje det, opp-og-ned elvebredden, men den vil ikke det *der* ute. Skjønner?” sa jeg.

28 Han sa: “Vel, dra sammen med dem.” Og jeg kikket, og her satt broder Wood og broder Fred Sothmann, de to brødrene som var med meg den natten jeg drømte drømmen. Og de satt i en grønn kano med en masse utstyr i, campingutstyr, telt og så videre. Og de satt der. Han sa: “Dra sammen med dem.”

29 Jeg sa: “De er ikke engang båtførere.” Jeg sa: “Jeg vet det.” Jeg sa: “Jeg er en båtfører. Og jeg—jeg kjenner til kanoen, å håndtere den. Men,” sa jeg, “de, de vil aldri. De kunne ikke klare det. Jeg ville ikke dra på den måten uansett.”

30 “Vel,” sa han, “de elsker deg.” Og sa: “Hvorfor drar du ikke tilbake opp her og lagrer opp?”

31 Så, jeg dro tilbake. Og det lille stedet hvor vi var, et lite sted som heter Klondike, omtrent førti miles fra sivilisasjonen, én liten butikk for rancheiere og slikt. Så ut som det var i Klondike, og det viste seg å være dette tabernaklet. Jeg stod rett her. Jeg

bar inn store tønner av den vakreste mat jeg noen gang har sett. Reddiker, så det ut som, tre-fot lange; og turnips, og grønnsaker, og poteter og alt mulig.

³² Han sa: "Lagre opp masse av det." Skjønner? Og jeg stod der og bare lagret det opp.

³³ Og jeg våknet opp. Jeg kunne ikke forstå den. Jeg tenkte det bare var en drøm og gikk videre. Plaget broder Wood og mange av dem. Så, her var tydingen. Jeg måtte vente, akkurat slik jeg har fortalt dere mange ganger. Ting må skje før du kan; bestemte ting som bringer det på linje. Her var tydingen. De . . .

³⁴ Vi hadde sett fram til utlandet. Broder Miner Arganbright, en av mine bestevenner, skulle betale utgiftene til min kone og meg, for å reise til Palestina. Og vi skulle reise til Sveits, og videre ned til Afrika og videre på en kampanje i juni. Og min kone og Rebekah og dem var virkelig begeistret over å vite at de skulle få reise gjennom Tyskland, England, Frankrike og Palestina. De skulle vente der inntil jeg hadde vært på den afrikanske kampanjen, for så å plukke dem opp på vei tilbake. Og de var alle under stor forventning. Dere hørte meg si: "Om Herren vil," alltid. "Om Herren vil, tar jeg sikte på å ta den kampanjen i utlandet. Jeg vet ikke nøyaktig ennå." Så jeg bare ventet på det.

³⁵ Men her er hva det var. Denne herr Smith, George Smith, som var min første trener der inne, var mye sterkere i boksing da enn noen av de unge menneskene som var i landet. Det var min første opplæring i bønnekøen. Skjønner?

³⁶ Mange ganger når jeg tar opp folk, er det visjoner. Vente. Ja. *Denne* visjon. *Den* visjon. Det fungerte aldri helt bra. Nå, i første da jeg begynte, lot jeg aldri en person . . . Hvis jeg ikke fant noe i køen som ikke var helt riktig og Han stoppet meg Selv, ser dere, og fortalte meg om det, fortsatte jeg med å be for folket. Og, du store, resultatene var hundre ganger, fordi jeg fikk . . . Jeg ba for fire eller fem hundre på en kveld. På denne måten, kanskje tjue-fem eller tretti, kanskje ikke så mange. Kanskje ti eller femten visjoner, og jeg er . . . du måtte nesten bære meg ut.

³⁷ Går tilbake til det samme igjen, ser dere, tilbake til min første opplæring. Når alt kommer til alt, var det ingenting på feltet som noen gang kunne måle seg med Det, eller kan, ser dere, fordi det er Ordet. Det er ingen denominasjon. Det er Ordet. Skjønner?

³⁸ Og så, der, så legger du merke til i den neste delen etter det, forsvant Meda fra drømmen. Da jeg kom til havet, var det: reise til utlandet.

³⁹ Nå, broder Arganbright ringte meg her om kvelden helt begeistret og sa: "Broder Branham, det vil bli en stor ferie. Broder Shakarian har hatt et hjerteinfarkt, så møtene i utlandet er avlyst." Og de . . . Møtet i Sveits, han ønsket at jeg skulle reise over der bare for en kveld og skulle ha det ene kveldsmøtet. Så skulle resten av det bare være ferie, bare streife rundt gjennom

landet. Åh, det, nå, noe som er veldig fint; broder Arganbright er bare toppen av en kristen, en nær venn av meg og familien min.

⁴⁰ Og, men, dere skjønner, den lille, hvite plastikk-kanoen som han ville at jeg skulle reise i, var Guds Ord. Og det var ikke nok forkynnelse i den for å få meg over havet. Jeg sa: “Hm-hmh, ikke det. Bare for det? Hmh-hm.”

Han sa: “Så dra, dra med dem slik de gjør.”

⁴¹ Jeg sa: “De er ikke båtførere, predikanter. Jeg er en forkynner. Hvis de reiste, ville det bli ferie helt og holdent, med camping-utstyret i den.” Men jeg ville ikke gjøre det. Jeg avslø det. Så der var tydingen av—av drømmen. Skjønner?

⁴² Og så ringte herr Arganbright meg, for noen kvelder siden og fortalte meg at—at. . . Selvfølgelig hørte vi at utenlandsmøtene hadde blitt avlyst, på grunn av broder Shakarian. Og så er det ingen. . . Det, det ene i Sveits, jeg hadde bare én kveld. Og jeg. . .

⁴³ Meda måtte fortelle meg først at hun ikke ønsket å reise. Derfor ringte jeg henne fra Florida her om kvelden, eller Georgia, og jeg fortalte henne. Jeg sa: “Broder Arganbright har ringt og sagt at vi må dra på den 20. mai.”

⁴⁴ Hun sa: “Det er utelukket. Det er utelukket.” Skjønner? “Barna tar sine eksamener da. Kan ikke dra.” Ser dere, hun måtte avslå det selv, for det var hun som var regnet med. Det var hennes ferie. Og der var det.

⁴⁵ Selv drømmer, alt, er for en grunn. Alt har et eller annet et sted. Så, drømmer har tydingen.

⁴⁶ Nå, kom tilbake. . . Jeg kan fortelle slik at dere vil forstå, og dette er på lydbånd. På veien hjem. . .

⁴⁷ Rett før jeg reiste ut dit, hvor mange husker at jeg gjentok det her, at en Røst kom til meg i rommet en morgen etter en visjon og fortalte om, fortalte om slangen og at den var bundet, og at jeg ikke skulle frykte noen ting? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han sa: “Frykt ikke.” Sa: “Har Jeg ikke bevist at Jeg er med deg hvor enn du går?” Sa: “Har Jeg ikke bevist at Jeg er med deg på jaktturene dine?” Husker dere da jeg fortalte hva jeg skulle få før jeg dro og alt det? [“Amen.”] Skjønner? Sa: “Har Jeg ikke bevist at Jeg er med deg?” Deretter kom en virkelig mild Røst som sa: “Jesu Kristi aldri sviaktende Nærvær er med deg hvor enn du går.” Og jeg vet ut fra det, at vi beveger oss opp til noe. Jeg vet ikke hva det er. Jeg kan ikke si det.

⁴⁸ Da jeg kom hjem her om kvelden, eller her om dagen, eller rett før jeg kom hjem, kom jeg inn i en visjon. Og jeg så noen små karer, tynne, så ut som unge gutter eller noe, med caps på seg. Og vi stod og jaktet. Og jeg hadde skutt en mammutstor brunaktig bjørn. Og deretter snudde de seg rundt og sa til meg, sa: “Men det er litt forvirring angående møtet.”

49 Jeg sa: “Uansett hva forvirringen er, hvis det er meningen at jeg skal dra, hvor enn det var, så vil jeg dra likevel, ser dere. Det spiller ingen rolle.” Og visjonen stoppet. Jeg vet ikke hvor det er. Men dette er på lydbånd. Det kommer til å skje. Skjønner? Husk bare, det kommer til å skje. Det er en visjon.

50 Så, nå, neste søndag vil jeg være i Tennessee, om Herren vil, neste lørdag kveld og søndag, med broder M. E. Littlefield, i, åh, hovedkvartéret til church of God der oppe i Cleveland, Tennessee. Broder M. E. Littlefield i menigheten hans, den jeg innviet for ham der, for to eller tre år siden, i Cleveland, Tennessee neste lørdag kveld og søndag formiddag. Blir bare neste søndag formiddag på søndag. Og gir meg tid, til at familien min kan reise opp sammen med meg, og at vi kommer tilbake. Jeg lovet ham å komme opp å forkynne igjen i menigheten hans. Det er neste søndag.

51 Deretter, neste søndag, kommer broder Arganbright til å være her med broder Rowe, den diplomaten fra Washington som har vært, tjent under tre eller fire presidenter. De skal være her på den søndagen og med en ny film. Jeg ønsker at alle skal prøve å være her, om mulig for den stunden. Jeg vil være her selv.

52 Søndagen deretter er påske. Vi forventer et mektig møte her i påsken. Om Herren vil, ønsker jeg å være her påskesøndag. For . . . Og vi har et soloppgangsmøte som vanlig. Dåp, alle dere som skal bli døpt i Herren Jesu Navn, vær her søndag. Og det er forventet eller snakket om for en stund siden, at vi ikke har sitteplasser, vi må kanskje ta the Boy's Club som har sitteplasser til syv eller åtte hundre rett her, rett i nærheten, en ny klubb rett rundt hjørnet her og komme tilbake hit for dåpsmøte da. Og gå tilbake opp dit, slik at alle kan ha en behagelig sitteplass for påskemorgen. Vi vil prøve å se på det denne uken og finne ut.

53 Så neste møte begynner da på . . . Jeg drar herfra på den tju- . . . på den tju-femte eller tju-sjette i måneden. Og så den syvende . . . sjette, syvende, åttende, og niende og tiende er jeg langt oppe på . . . ute på Van- . . . eller Victoria Island, langt avsides blant noen indianere, der du må bruke båt for å nå ut til dem.

54 En liten misjonærvenn av meg, broder, jeg var sammen med ham forrige høst på en jakttur. Og fra et vakkert hjem, ham og hans kone. Og armene hans og slikt er helt hudløse på ulike steder. Vel, det var hva det var. Det kom fra lopper, veggus og slikt, ser dere, fordi de hadde bodd rett der ute, der de bare måtte bo i hva som helst blant indianerne. Han hadde tatt med noen av dem over til møtet, høvdingen. De er alle sammen katolikker, praktisk talt alle. Og Den Hellige Ånd kom ned gjennom der og plukket ut høvdingen og alle som var sammen med ham, og helbredet hver enkelt der i møtet. De satte ganske enkelt kysten i fyr og flamme, opp-og-ned, da de reiste ut med båtene sine. De er

yrkesfiskere, opp-og-ned kysten. Og broder Eddie kaller, og jeg kjenner litt for å dra, ser dere, for å reise bort dit.

⁵⁵ Og så drar vi derfra og har en dags reise derfra og har to kvelder eller tre kvelder i Fort St. John. Det er langt oppe på motorveien i Alaskan. Og to kvelder der.

⁵⁶ Så, kommer vi hjem, og. . .Jeg tror det er den syvende, åttende, niende og tiende juni. Nå, det er et sted dere alle kan dra til disse møtene her, som vil være i Southern Pines. Dere kjenner broderen som skrev en slik fin artikkel her for ikke lenge siden. Forresten sendte ham meg noen flere magasiner. Jeg burde ha tatt dem med. Jeg vil ha dem her neste søndag, om Herren vil. Og det er i Southern Pines, bare omtrent, åh, seks eller åtte timers kjøretur herfra, Southern Pines, Nord-Carolina. Eller er det Sør-Carolina? Nord-Carolina. Ja. Det er riktig. Så, riktig, deretter vil vi dra derfra på den tiende.

⁵⁷ Og på den ellefte og tolvte med broder Bigby i Columbia, i Sør-Carolina. Og det er mannen, presbyterianeren, som skrev artikkelen. For meg traff den meg bedre enn noe de noen gang har skrevet om meg. Han var en presbyterianer, doktor i teologi. Og han kom til Chicago og skrev artikkelen. Om. . .Jeg har glemst hva det var nå. Den var virkelig fin. Jeg har den et eller annet sted, og i et magasin. Noe om "en presbyterianer møter en pinsevevn" eller noe lignende, "pinsevevn-profet til en presbyterianer" eller noe. Og vil være sammen med ham.

⁵⁸ Så, i går kveld ringte vi broder Roy Borders som allerede er på vestkysten. Og det er noen av menneskene der ute som har så mange som tretti-fem og førti menigheter å samarbeide med i møtene; Sedalia, California; og over i Grass City, og derfra. . . eller Grass Valley rettere sagt. Og derfra videre inn i Oregon; videre opp til—til Washington.

⁵⁹ Og når broder Arganbright kommer inn, vil vi, planlegger vi nå i siste uke av juli å være i Anchorage, Alaska, å organisere en lokalavdeling der for Christian Business Men, etterfulgt av en seks eller åtte-dagers vekkelse som jeg håper å ha i harde, tøffe Alaska. Dere vet hvordan det er, bare gullgravere og gruvearbeidere. Og bacon og egg koster omtrent tre dollar og femti cent for en tallerken. Det er—det er virkelig et tøft sted, men de trenger Evangeliet.

⁶⁰ Nå, det jeg akter å gjøre, er disse tingene som jeg underviser om her, å lagre opp denne Maten og bringe det ut, jeg ønsker å dra nå. Jeg har ingen bestemt ledelse til noe sted, men jeg drar for å så frø, bli sendt til et sted, har begynt.

⁶¹ Min kone, hun er her et eller annet sted. Hun fikk et brev fra en dame her borte i Illinois her om dagen. Det bare brant seg inn i sjelen av mitt hjerte. Denne damen sa: "Søster Branham," sa, "det er ingen tvil om at du mange ganger og ned gjennom fra du ble gift, at du har lidd mye, siden broder Branham har vært

borte og du har hatt barna.” Og sa: “Barna, lengter selvfølgelig etter faren sin og så videre.” Og sa: “Jeg vet hva du mener, fordi jeg har en nydelig ektemann selv.” Hun sa: “Men jeg skal fortelle deg om helsetilstanden min.”

⁶² Hun sa: “Jeg—jeg har hatt fire store operasjoner de siste fire årene.” Hun sa: “Jeg tar rundt, femten eller seksten beroligende midler hver dag.” Og hun sa: “Jeg tar tre ulike Lexron-injeksjoner og så videre, hver uke.” Og sa: “Jeg bruker en masse sovetabletter og det siste på markedet for å roe nervene. Og disse injeksjonene, og tar så mye som to doble sovetabletter på kvelden og får ikke sove.” Og hun sa: “Legen min har sagt jeg må legge meg inn på et sinnssykehus, før det kan jeg ikke tilbake. Da er det kanskje et håp for at jeg kan bevare forstanden.” Og sa: “Og det var ingenting i medisinske rekker noe sted som kunne hjelpe meg.”

⁶³ Og hun sa: “Jeg så fram mot selvmord, planla det å forlate min nydelige ektemann og min lille jente.” Hun sa: “Vi bor i Kansas. Jeg elsker det fordi jeg ser kornet modnes og tenker på høsten.”

⁶⁴ Jeg tror hun var en metodist. Og sa hvor. . . Og så, der på metodist-fakultetet i Bloomington i Illinois, plukket de opp en avis, at jeg skulle komme dit for elleve måneder siden. Mange av dere husker Bloomington-møtet. Dere var der.

⁶⁵ Og hun sa: “Mannen min tok med meg, og noen venner og dro av sted.” Og sa: “Herren visste at jeg ikke kunne holde det ut én dag til.” Hun var et virkelig håpløst tilfelle. Og sa: “Jeg var den første personen. Sønnen din, Billy Paul, ga meg et kort. Og den kvelden da—da mannen din ropte opp numrene, var jeg den første i køen til å bli bedt for.” Og sa: “Så snart jeg kom til plattformen,” sa, “fortalte han meg om livet mitt og fortalte meg hva jeg hadde gjort og alt sammen om det og sa: ‘SÅ SIER HERREN, det er over.’” Sa: “Fra det øyeblikket, har jeg aldri hatt noe mer smerte.” Sa. “Jeg veide sytti og noe pund. Jeg veier hundre og seksti og noe nå.” Og sa: “Søster Branham, når du er ensom,” sa, “så vet jeg hvordan du føler deg som deler mannen din med verden og slikt som det. Men,” sa, “husk bare at en liten Kansas-husmor er fri i dag, fordi han var villig til å lyde Herren.”

⁶⁶ Jeg viste det til Billy. Jeg sa: “Billy, jeg vil at du skal sende dette over til det metodist-fakultetet.”

Han lente seg over og fikk tak i en haug, sa: “Les noen av disse.”

⁶⁷ Jeg sa: “Jeg vet. Jeg vet de er fantastiske, men denne er nok. Denne setter alt på plass.”

⁶⁸ Hørte dere det? “‘Uren! Uren!’ De onde åndene drev ham,” ser dere, rett ut av hans forstand, “ut til gravene. Da Jesus kom, satte Han fangene fri.” Og Jesus er Ordet. Så, ta Ordet, og Det vil sette fangene fri.

69 Her snakker jeg og bruker opp tiden min, bruker opp tiden deres og så mye å si.

La oss bøye våre hoder.

70 Herre, som dødelige vet vi at vi ikke har altfor mye tid til å snakke. Når jeg ser ut over denne lille, hungrige flokken med pilegrimer som har kommet fra åkeren, fra gårdsarbeid, noen av dem har kommet fra offentlige arbeidsplasser, fra arbeid. Og noen av dem kjørte over fjellene, ørkenene, og markene og sumpene og samles her, og så måtte de stå oppreist. Men de er pilegrimer. De tilhører ikke denne verden. De er bare her som vitnesbyrd, som lys som er satt på et fjell, som gir Lys i samfunnet de lever i. Og så når de kommer sammen for å bli innviet på nytt og fylt med Ordet, står de, de får krampe i beina, og de—de gamle og unge på samme måte.

71 De elsker Deg, Herre. Det er derfor de er her. Alle vet at en person ikke ville komme og kjøre milevis, og stå langs vegger og lene seg og få kramper i beina, bare for å bli sett. Og med denne flokken, Herre, vi er—vi er fattige mennesker. Vi kommer ikke i lekre klær. Vi kommer hit for å tilbe Deg. Ett mål i vårt hjerte, én hensikt og ett motiv, det er Deg, Herre.

72 Jeg ber, Gud, at Du rikelig vil lønne dem. Må det ikke være én som går gjennom disse dørene i dag, som ikke får Ewig Liv. “Da vil veiens slit synes som ingenting, når vi kommer til veiens slutt.” Hvis de er syke, helbred dem, Herre.

73 Og nå har vi bare snakket om andre møter, eller uten en klar visshet, da reiser jeg, hvis det er Din vilje, for bare å spre Frøene. De vil komme opp hvis De faller i den rette jord. Jeg ber, Herre, at Du må lede Dem til den riktige jorden.

74 Liggende på plattformen eller talerstolen, skulle jeg si, her denne formiddagen, er lommeterklær, små pakker. Det betyr at folk er syke, trengende. Å Himmelens Gud, Som oppreiste Kristus fra de døde og har presentert Ham for oss i denne siste tid i form av Den Hellige Ånd, må Han som er allestedsnærværende se ned; allvitende, vet alle ting; allmektig, har all makt. Våk over disse små pakkene. Og må de når de berører de syke og plagede, må Den Hellige Ånd levendegjøre den bønningen for Guds ører og må de bli helbredet umiddelbart.

75 Herre, tenk på den stakkars lille kvinnen. Jeg siterte nettopp fra vitnesbyrdet hennes, “Der ute i Kansas i dag, lykkelig, ikke en smerte. Ingen lege kan finne noe galt med henne. Ingen flere smerter, ingen flere beroligende medisiner, ingen flere sovepiller; sover søtt og godt. Alt er helt i orden.” Å Herre, i sannhet, når Du kommer, da blir alt i orden. Vi takker Deg for det.

76 Nå, Far, idet vi vender oss til Ordet, velsign Ditt Ord. Må Det ikke vende tomt tilbake til Deg, men må Det fullføre det som Det var sendt for og innviet til. I Jesu Navn ber vi om det. Amen.

77 Nå, kan dere høre greit, alle sammen? Helt bakerst, er det greit? Hva er best, hvis jeg snakker slik som *dette*, eller snakker som *dette*? *Her* borte, denne siden her borte er bedre? Er det bedre for dere alle bak der? Ja vel, jeg vil trekke denne rundt her, bare litt nærmere da.

78 Forrige søndag, en uke siden, var jeg—jeg litt sen, hadde et ganske langt møte. Jeg ønsker ikke å være på den måten. Og nå, en gang i blant vil det ikke bry meg det minste, hvis noen som sitter ser de som står oppreist og ønsker å bytte plass med dem en liten stund, la dem hvile. Det ville være en veldig fin kristen handling. Og nå, nå, kanskje, før—før denne påsken får vi kanskje et nytt sted å holde hovedmøtet.

79 Nå ønsker vi å vende oss denne formiddagen. Alle dere soldater hent Sverdet deres—deres nå, og vi vil erklære krig mot fienden. Pleide å synge en liten sang vet dere.

Kampen raser, O kristne soldat,
Front mot front i fast geledd.

Dere har hørt sangen.

Våpnene blinker, vimplene vaier,
Om rett og galt det kjempes nå.

Skjønner? Det er riktig.

Kampen raser, men bli ei trett,
Vær sterk og i Hans makt hold fast;
Hvis Gud er for oss, Hans banner over oss,
Vil vi synge seierssangen til sist.

80 Det er riktig. Vi ønsker å slå opp nå, først, for å lese Skriftlesningen i Johannes 10, de fem første versene.

Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som ikke går inn i sauekveen gjennom døren, men klatrer over et annet sted, han er en tyv og en røver.

Men den som går . . . gjennom døren, er sauenes hyrde.

For ham åpner dørvokteren opp, og—og sauene hører hans røst, og han kaller sine egne sauer ved navn, og leder dem ut.

Når han fører sine egne sauer ut, går han foran dem. Sauene følger ham, for de kjenner røsten hans.

. . . en fremmed vil de slett ikke følge, de vil flykte fra ham, for—for de kjenner ikke røsten til den fremmede.

81 Nå, emnet denne formiddagen, som jeg har valgt å undervise om en liten stund, er: *Visdom kontra Tro. Visdom kontra Tro.*

82 Nå, det er kun to kilder, eller ved to kilder, som vi kan leve. Visste dere det? Nå, vi . . .

83 Jeg har mange Skriftsteder skrevet ned her. Og jeg vil at dere . . . Vi vil sannsynligvis referere til dem idet vi går videre.

Og—og jeg vil prøve å være ute så raskt som mulig. Og vil ikke prøve å . . . Bare legge det ut, slik at dere kan ta det derfra. Skjønner?

⁸⁴ Men det er kun to kilder som vi kan trekke vårt liv fra. Og den ene er visdom, og den andre er tro; og hvis vi tenker på hva visdom frembringer, og så hva tro frembringer. Men de to kildene, vi skal gå tilbake denne formiddagen og plukke dem opp for søndagsskole-undervisningen og bringe dem ut fra Bibelen og vise hva de er, og hva de vil gjøre, og hva de har gjort ved Herrens hjelp.

⁸⁵ Nå, tro og visdom. Nå, til å begynne med legger vi merke til at i 1. Mosebok, det første kapitlet, finner vi at—at tro ble introdusert, og visdom ble introdusert. Og, i dag blir de to kildene fremdeles introdusert for menneskeslekten. Vi finner ut at Gud var troens Opphavsmann for å tro, for at folket skulle tro og stole på Hans Ord. Og satan er visdommens opphavsmann og prøver å få folket til å ta imot sin visdom, og trekke dem bort fra troen som er i Guds Ord. De to kildene.

⁸⁶ Vi finner det så underlig at 1. Mosebok, dette frø-kapitlet, begynner på den måten. Og vi ser at alle ting som vi har i dag, opprinnelig begynte i 1. Mosebok, fordi ordet *Genesis* betyr “begynnelsen.” Og hvis vi ser på disse tingene som vi har i dag slik de er, måtte de ha en begynnelse et sted. Du vil måtte spore alt tilbake til en begynnelse.

⁸⁷ Og her er en liten tanke til dere. Alt som hadde en begynnelse har en ende. Men det er tingene som ikke har en begynnelse, som ikke ender, som er de eneste tingene som er Evige.

⁸⁸ Derfor ønsker jeg å spørre spørsmålet. Hvordan kunne vi noen gang finne mening i formuleringen “Guds Evige sønneforhold”? Hvis Han var en Sønn, hadde Han en begynnelse. Hvis Han var Evig Sønn, hvordan kunne Han være en Sønn og være Evig? For *sønn* er—er et produkt av noe. Men, hvis Han var—Han var, kunne ikke være en Evig Sønn. Det finnes ikke noe slikt, “Guds Evige Sønn.” Fordi, hvis Han—hvis Han aldri hadde en begynnelse, så kunne Han ikke være noe annet enn Evig. Men, hvis Han var en Sønn, hadde Han en begynnelse, så Han kan ikke være en Evig Sønn.

⁸⁹ Det var den Evige Gud manifestert i en Sønn. Hm-hmh. Skjønner? Evig Gud, fordi Gud er det eneste som er Evig.

⁹⁰ Og den eneste måten vi kan leve evig er fordi vi har Evig Liv. Denne kroppen dør, alle delene av oss dør. Men den delen som er Evig er Gud og kan ikke dø. Nå, nå, Ordet, Bibelen er Evig, fordi Det er Gud i Ord-form. Og det som var i Gud, i Hans tanker, før det var noe talt Ord, det var Gud. Forstår dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det var Gud. Derfor å være forutbestemt, vi som er; sier “vi”, stoler på at jeg er sammen med dere som var forutbestemt; var det som var hos Gud i Evigheten.

91 Og så, hvis du er et gjenfødt Guds barn, er du, og har Den Hellige Ånd i deg, er du manifestasjonene av Guds talte Ord før Det var et Ord. Det må være en tanke før det kan være et Ord. Et Ord er en uttalt tanke. Og tankene var i Gud, og derfor var vi i Gud i Evigheten, og vi ble talt til eksistens ved Ordet. Åh, for en. . . Ved hvilket Ord? *Dette* Ordet, Guds Ord.

92 Nå, Gud er troens Opphavsmann. Satan er visdommens opphavsmann. Før Gud ga Sine første barn Sitt Ord og fortalte dem at de måtte tro Dette; og satte en død, atskillelse, straff hvis de unnlot å tro Det.

93 Og satan kommer nær og prøver å tilby Eva visdom, “Du vil bli vis og kjenne rett fra galt som Gud.” Nå, ser dere, til å begynne med ser du ganske raskt at visdom kommer fra djevelen. Det er merkelig, er det ikke? Men det er sannheten. Visdom kommer fra djevelen. Han er visdommens opphavsmann.

94 Nå, selvfølgelig, alt det djevelen har er en forvrengning av det opprinnelige. Synd er en forvrengning, forvrengning av rettferdighet. Utroskap er forvrengningen av en—av en lovlig handling. En løgn er en forvrengning av sannheten.

95 Og så visdommen som jeg ønsker at dere skal ha klart for dere før vi starter. Det er en visdom fra Gud, en visdom fra Gud er å holde seg til Hans Ord. Men satan i sin visdom prøvde å forvrengte Ordet, så det er visdommen jeg snakker om.

96 Det er en viss mengde tro som følger med satan. For å—å kunne ta imot satan, må du tro satan, så det er en forvrengt tro til en forvrengt ting. Og alt som vil prøve å forvrengte Guds Ord for å få Det til å si noe som Det ikke gjør, er en feil ånd, ser dere, og tilbyr visdom ved siden av Guds visdom. Så vi kommer til å henvise til det som visdom og ikke satans tro.

97 Mange av de menneskene som tror det er oppriktige, og tror, bare med all troen de har, at de har rett. Skjønner? Du må følge med. Teppet strekker seg i to retninger nå. Men, han, de er. . . Den eneste måten å være sikker er å komme tilbake til det originale Ordet. Det er der alt er grunnlagt, på Ordet.

98 Nå, vi finner at disse to fraksjonene eller kildene, er: en, visdom; og den andre, tro. Og de har vært i motsetning til hverandre siden skapelsen i Edens hage.

Nå, det er barn på begge sider.

99 Nå, hva er visdommen vi snakker om? Noe som ikke er enig i at hele dette Ordet er Sannheten. Det er noe som vil ta bort fra Sannheten, ved å uttrykke seg som en høyere kunnskap, mer visdom. Og hvis visdom av det slaget kommer fra satan, lever barna hans ved den visdommen.

100 Og dersom Guds tro kom gjennom Gud, og Gud er Ordet, lever Guds barn ved tro. Bibelen sier: “Den rettferdige skal leve ved visdom”? [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Tro! “Den

rettferdige skal leve ved tro.” Ikke det han kan lære, men det han kan tro. Ja vel.

¹⁰¹ Nå, nå finner vi ut. La oss ta visdom først. Visdom har resonneringer. Tro har ingen resonnering. Men visdom har resonnering. La oss bare begynne å slå opp i Bibelen, og la oss nå gå til 1. Mosebok, det 3. kapitlet i 1. Mosebok og bare undervise dette.

¹⁰² Nå, hva gjør vi, prøver vi å gjøre denne formiddagen? Følge det Herren sa: “Lagre opp Mat.” Dere kommer til å trenge Det en av disse dager. “Lagre opp Mat.”

¹⁰³ Nå, 1. Mosebok 3:1, la oss lese nå, se hvordan visdom har resonnering.

Slangen var listigere enn alle dyrene som HERREN Gud hadde gjort på marken. Han sa til kvinnen: Har Gud virkelig sagt: (tror og taler Ordet), Dere skal ikke ete av noe tre i hagen?

Men kvinnen svarte slangen: Vi kan ete frukten av trærne i hagen,

men . . . frukten på treet som er midt i hagen, har Gud sagt: Dere skal ikke ete av den, (siterer Ordet), og ikke røre den, ellers skal dere dø.

¹⁰⁴ Nå, tro holder fast ved Det. Skjønner? Følg nå med.

. . . sa slangen til kvinnen: Dere skal slett ikke dø.

¹⁰⁵ En resonnering, resonneringer: “Gud er for god. Gud er for barmhjertig. Han elsker deg for mye.” Du hører den samme gamle djevelen i dag. “Gud er for god til å gjøre dette. Gud vil ikke gjøre dette. Gud vil ikke straffe.” Han vil gjøre helt nøyaktig det Hans Ord sa Han ville gjøre. Skjønner?

¹⁰⁶ “Dere skal slett ikke dø.” Skjønner? Hva prøver han å gjøre? Få henne til å resonnerere med ham. I det øyeblikket du resonnerer med Guds Ord, så mister du tro. Skjønner? Ikke ha noen “ja, nei, kanskje det.” Hold deg rett til Det. Skjønner? Eva hadde den rette fremgangsmåten, men hun hørte på resonneringene hans.

¹⁰⁷ Det er bare så mange mennesker i dag som har den rette kunnskapen, som vet at dette Ordet skulle være Guds Ord, og Det er Guds Ord, men de står og lar en eller annen seminar-student resonnerere dem ut av Det, bort fra Den Hellige Ånd, bort fra Guds ting. “Resonneringer, vi må rive dem ned.”

¹⁰⁸ Nå, det 4. verset.

For . . .

Jeg skal si dere hvorfor satan sa det. Jeg skal lese det 4. verset først, deretter det 5.

Da sa slangen til kvinnen: Dere skal slett ikke dø—dø.

For Gud vet at på den dagen dere eter av det, skal øynene deres bli åpnet. Dere skal bli slik som gud og kjenne godt fra ond.

109 Ser dere, han ga henne en grunn: “Ønsker du å bli lik Gud? Ta . . .” Med andre ord: “Ønsker du virkelig å få det rett med Gud? Ta mitt råd. Hør på meg. Gud mener ikke Det. Han gjorde ganske enkelt ikke det.”

110 Når du hører det, så kom deg bort fra det. Det er riktig. Det er slangens hvesing. Det høres fornuftig ut. Men ikke resonner i det hele tatt. Bare tro det, hva Gud har sagt. Nå, da . . .

Da kvinnen så at treet var godt å ete av, . . .

111 Ser dere hva det var? Hans resonneringer fikk henne til å føle at det var riktig, det var sant.

. . . at det var en lyst for øyet, og et tre til begjær . . .

112 “For å få en til å tro?” [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.]

. . . siden det kunne gi kunnskap, kunne gi forstand, . . .

113 Ser dere hva det var? Satan presenterte kunnskap, kunnskap som var i strid med Ordet, “noe som kunne gi deg forstand.”

. . . tok hun av frukten og åt. Hun gav også til sin mann, som var hos henne, og han åt.

Da ble øynene åpnet på dem begge, og de skjønnte at de var nakne. De flettet sammen fikenblad og dekket seg nedentil.

114 Nå, hva startet det? Resonnering. Skjønner? Tro har ingen resonnering. Du resonnerer ikke i det hele tatt. Du tror. Når du er bedt for og tar imot Guds Ord for helbredelse, ikke resonner med følelsene dine. Ikke resonner med noe annet. Det er ingen grunn for det. Gud sa det, og det avgjør saken.

115 Åh, hvor jeg ønsker å stoppe her noen få øyeblikk, og dvele ved det og ta en tekst ut fra det. Kan ikke gjøre det, og forkynne disse, omtrent førti eller femti tekster jeg har skrevet ned her. Men resonnering . . .

116 Når Herren gir en visjon . . . Jeg vil bare fortelle dere på min egne lille, barnlige måte. Når Herren gir en visjon av noe som skal skje, ja, så bryr jeg meg ikke om hva som er i motsetning til det.

117 Og husk, alt som kan bli presentert i motsetning, det vil satan gjøre. Han vil prøve å resonner: “Du kan ikke gjøre det.”

118 For eksempel, det som jeg nettopp siterte for en liten stund siden, om å gå . . . Nå, dette var litt utenfor allfarvei. Rett før moren min døde. Og Herren visste at jeg ikke kom til å klare å holde avtalene med brødrene, om å dra på jakt. Og ga en visjon og sendte meg helt inn til British Columbia.

119 Og da vi kom dit, sa guiden: “Jeg har aldri sett en silver-tip. Jeg har bodd her hele mitt liv. Og i tillegg drar vi rett inn i saueområde på hester. Der er ingen silver-tipper. Der er ingen. . . Du vil ikke få det der oppe.” Skjønner? Skjønner? Prøver, ser dere, prøver å bevege seg bort; resonnering.

120 Satan sa til meg: “Det vil bli, du bare—du bare misforstod visjonen.”

121 “Men jeg gjorde ikke det. Det vil skje. SÅ SIER HERREN.” Og da karibuen dukket opp og vi fikk den, slik det var i visjonen, som dere alle vet.

122 Så sa han, guiden sa til meg; veldig fin broder, vil være sammen med ham nå om noen få uker, ung kristen. Han sa: “Broder Branham, broren min hadde epilepsi. Og du red opp på hesten den dagen og sa at jeg skulle gjøre en bestemt ting, og min ‘brors epilepsi ville forsvinne.” Han sa: “Da jeg gjorde nøyaktig det Den Hellige Ånd sa at du skulle si til meg,” sa, “har han aldri hatt et anfall fra den dagen.”

123 Han sa: “Vel, her er vi på toppen av dette fjellet. Og i tre miles rett ned er det ikke engang en busk som er fire tommer høy. Ikke annet enn karibu-mose, litt blåbær og de blir bare to eller tre tommer høye.” Han sa: “Karibu-mose og blåbær, rett ned til tregrensen, og hestene våre var bundet fast ved tregrensen. Og nå, ifølge det du fortalte meg før vi kom hit, at et sted mellom her og der den gutten står med den rutete skjorten på seg, vil du drepe en ni-fot silver-tip grizzlybjørn.”

Jeg sa: “Det er SÅ SIER HERREN.” Skjønner?

Hva var det? Satan som prøvde å få meg til å tvile på det.

124 Vi la i vei nedover fjellet. Jo nærmere vi kom, fortsatte han å si: “Broder Branham, vi er bare rundt en mile fra det nå.”

Jeg sa: “Tviler du, Bud?”

“Ikke i det hele tatt.”

125 Vi kom cirka en halv mile unna. Sa: “Vi er bare en halv mile nå.”

126 Jeg sa: “Det er riktig.” Sa: “Bare tenk, om en halv mile!” River ned resonneringer.

127 Han sa: “Hør her. Vi kan se alt rett foran oss. Det er ingenting der ute.”

128 “Men,” sa jeg, “den Gud Som ga meg Ordet kan skape en der. Ikke resonner. Bare tro det. Ikke bry deg om resonneringer. Det har ingenting med det å gjøre. Bare tro det Han sa. Det er alt.”

129 Jeg stod der, kikket opp på fjellene, overalt bare gul karibu-mose; solen gikk ned; åser, vakkert. Du kunne se en hvilken som helst flekk overalt i tre miles oppover fjellet rett over meg. Og da jeg snudde meg for å se, omtrent to miles over meg, eller en mile

og en halv, eller to mile, stod en ni-fot silver-tip grizzlybjørn. Hvordan den kom dit, vet jeg ikke. Men den var der. Skjønner?

¹³⁰ Ikke resonner. Tro. Uansett hva omstendighetene er, ikke bry deg om omstendighetene. Tro.

Nå, Gud sa: “Den—den dagen dere eter av det, den dag vil dere dø.”

¹³¹ Satan sa: “La meg fortelle deg noe, ser dere. Nå, Det, det er. . . Åh, ja, vi sier at Gud er sann. Ja visst. Det er riktig. Vi tror det Ordet. Åh,” sa satan, “jeg tror Det, helt sant. Men, hør, la meg fortelle deg, Han mente ikke nøyaktig Det.”

Han mente Det. Han mente nøyaktig det Han sa.

¹³² Satan sa: “Nå, hør her, jeg skal fortelle deg hvorfor Han gjorde det. Han. . . Du skjønner, du er—du er—du er ikke vis ennå. Du har ingen visdom. Skjønner? Du er akkurat som en sau som må ledes. Du tilhører ikke deg selv.” Det er slik Gud vil ha deg. “Du har aldri. . . Du har ingen Ph.D., ennå. Du—du—du har ganske enkelt ikke nok utdanning. Skjønner? Men jeg har visdom. Jeg vil bevise det for deg. Nå, hør her, du vet ikke hva som er rett og galt. Du vet det finnes noe slikt, men du vet ikke hva det er. La meg vise deg hvordan det gjøres.” Det var alt han ville fortelle kvinnen. Det var alt han ønsket å gjøre. “La meg vise deg hvordan det gjøres.”

Hun sa: “Men vi vil dø.”

¹³³ Han sa: “Så visst vil ikke Gud gjøre det. Men Han vet at dere vil bli vise også.” Skjønner?

¹³⁴ Satte sin visdom imot Guds Ord. Der er visdommen som jeg snakker om. Skjønner? Visdom imot tro, kontra tro. Der er det første slaget. Og Guds Ord holdt Seg stødig og sant. Da de tok del i det forbudte, døde de; og har gjort det, helt siden da. Skjønner? Det er der, bevist rett der, uten en skygge av tvil.

¹³⁵ Nå skal vi kretse rundt det en liten stund. Nå, jeg hadde 1. Mosebok 3:1, 17, og nå. . . eller 1 til 7, rettere sagt, og nå, nå, hvor visdom har resonneringer. Hvor mange tror det nå? Si: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Skjønner? Du sier nå. . .

¹³⁶ Legene sier: “Vel, jeg sier deg.” Hør nå her, ta denne lille kvinnen som jeg nettopp ga vitnesbyrde til. Legen sier: “Ingenting du kan gjøre. Du er ferdig. Det er ikke noe håp for deg. Dra videre til sinnssykehuset. Kjør henne bort dit.”

¹³⁷ Hun sa: “Før jeg drar over dit i en av de cellene, tar jeg livet av meg.”

¹³⁸ Og så hva? Gud kom på scenen. Og gjennom en annonse i en avis et sted langt borte i Kansas, fra Bloomington, Illinois, hørte hun. “Troen kommer ved hørelsen.” Skjønner? Vel, mannen hennes fikk stelt henne i stand. De var virkelig kjæresten, elsket hverandre.

139 Tenk. Fire år og fire store operasjoner; femten, seksten beroligende midler. Det er nok til å drepe et menneske. Skjønner? Og alle de injeksjonene, to eller tre ganger i uken. Og jeg vet at det ene var Lexron, og jeg glemmer hva det andre var. Det var noe for psykisk tilstand. Hun tok disse injeksjonene, og i tillegg til det, to sovetabletter. Og fikk ikke engang sove med det. Lidelse, syk hele dagen, hele natten, år inn og år ut. Ingenting kunne gjøres.

Men, "Troen kommer av hørelsen." Skjønner?

140 Nå, da hun kom dit, plasserte Gud henne på plattformen som første. Skjønner? Og i hva. . . Hvorfor, hva? Da jeg gikk bort til henne, og jeg sa: "Hvordan står det til, søster?" "Hvordan står det til?" Hun hørte ikke noe av dette. Hun vet ikke noe om det. Men sa: "Du er fru *Så-og-så*. Du kommer fra Kansas."

141 Nå, raskt, det får henne til å—å tenke. "Vent et øyeblikk. Jeg hørte ham nettopp si at 'Kristus var den samme i går, i dag og for evig. Og her beviste vi i Bibelen i kveld, at Kristus lovet å komme til syne i de siste dager i Sin Menighet, og de tingene de gjorde nede i Sodoma og så videre,' som han talte om." Som er min åpningstale. "For nå, her ser jeg det foregå, rett her." Skjønner? "Nå, ja."

142 "Nå, du har vært hos mange leger. Du har hatt fire operasjoner."

143 "Hvor får han den informasjonen? Hvor kommer det fra? Den lille, skallede mannen vet ikke det. Hvor kommer det fra?"

"Og på veien bort hit, *slik-og-slik* en ting."

144 "Det får en si!" Skjønner? "Nå, det er nøyaktig det han nettopp er ferdig med å tale om. Det er Ordet."

145 Men, dere vet, satan sa: "Du vet, tar du imot det, vil pastoren din. . ." Det har ingenting med saken å gjøre. Skjønner? Kast bort resonneringer. Skjønner? "Men legen din sa at du er nødt til å dra på sinnssykehuset." Kast bort resonneringer.

146 "Jeg venter på å se hva Gud vil si om det." Skjønner? Så Gud. . . Jeg visste ikke hva jeg skulle si. Så plukket Ånden det opp og basunerte det ut.

147 Hun trodde det. Hun resonnererte ikke: "År etter år, etter år, nervøse sammenbrudd, sinnet ødelagt, operasjoner og slikt, alle disse tingene; vel, det er ufornuftig å tro at jeg kunne bli helbredet her på et øyeblikk." Men hun tenkte ikke på resonneringer. Hun bare trodde. Troen gjorde det, og hun ble helbredet i det øyeblikket.

148 Om du ønsker å skrive til henne, ja, kan Billy gi deg adressen hennes. Ja vel, nå. Nå, tr- . . .

149 Visdom vil resonnerere. Nå. . . Men troen har ingen resonnering. Den gjør ikke annet enn å holde fast i Ordet. Den holder løftet.

¹⁵⁰ Nå, la oss lese litt. La oss gå til Romerne, 4. kapitlet, og bare lese litt. Og det er før vi får virkelig knapp tid, vil vi bare lese disse Skriftstedene, Romerne det 4. kapitlet. Fordi jeg liker virkelig å lese Ordet. Det gjør deg godt å—å lese Det. Romerne det 4. kapitlet, og la oss begynne med det 17. verset. Hør.

¹⁵¹ Paulus skrev kommentaren om Abrahams liv, vet dere, det ble ikke sagt noe om at Abraham flyktet ned til Gerar, ingenting i kommentaren, vet dere. Det er bare: “Abraham trodde Gud,” Paulus, den store apostelen skrev en kommentar om Abraham.

¹⁵² 17. verset: “Slik det står skrevet. . .” Jeg liker det: Paulus holdt seg til Ordet.

(Slik det står skrevet: Jeg har gjort deg til far for mange folkeslag,) . . .

¹⁵³ “Jeg har.” Abraham var sytti-fem år gammel. Levd med sin kone siden hun var en. . . begge to var unge. Det var halvsøsteren hans. Ingen barn; han var steril og hun var ufruktbar. Men Gud møtte ham og sa: “Jeg har,” fortid, før verdens grunnleggelse, selvfølgelig, “har gjort deg til far for mange folkeslag.” Ikke for mange barn, men mange folkeslag. Bare tenk på det.

. . . overfor Gud, Ham som han trodde på, den Gud, som gjør de døde levende, og nevner det som ikke finnes, som om det finnes.

¹⁵⁴ Ikke resonner i det hele tatt. Lytt.

. . . nevner det som ikke fantes, som om det finnes.

Da alt håp var ute. . .

¹⁵⁵ Du! “Ikke engang et håp.” Hva om han hadde resonner? “Ikke engang et håp.”

Da alt håp var ute, trodde han med håp, at han skulle bli far til mange folkeslag, etter det som var sagt: Slik skal din ætt bli.

¹⁵⁶ Uansett hva annet som blir sagt. “Gud sa det, og det avgjør saken.” Åh, hvis Eva bare hadde holdt seg til det! Skjønner? Men hun stoppet for å resonner, få litt visdom. Abraham ville ikke ha noen visdom. Han ønsket bare Ordet. “Gud sa det, og det avslutter det.”

¹⁵⁷ Dere vet, jeg har talt over dette mange ganger. Gikk og kjøpte opp alle bleiene og nålene og slikt, gjorde seg klare for babyen, og Sarah lagde babyskoene. Og år etter år gikk. “Velsignet være Gud, vi kommer til å få det uansett. Det er riktig.”

¹⁵⁸ “Vel, hun,” sa legen, “vel, hun kan ikke få det. Du kan ikke få det.”

“Og ikke fortell meg. Vi kommer til å få det, uansett. Slik er det.”

¹⁵⁹ “Da alt håp var ute, trodde han med håp.” Håp er helt forsvunnet, likevel trodde han på det da håpet var helt borte

for ham. Håpet var dødt for enhver vitenskapelig undersøkelse, enhver kilde av visdom. Håpet var borte, men likevel trodde han på det. Hva var det? Tro på det; tro på håp da håpet ikke var der. Hmh! Jeg ønsker å dvele ved det en stund. Tro på håp da det ikke var noe håp der, likevel trodde han likevel på håp. Skjønner? Fordi han sa: “Han sa til meg: ‘Slik skal din slekt bli.’”

160 Nå, det 19. verset: “Han ble ikke svak i ‘visdom, kunnskap, fikk sin grad’”? [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Nei.

... ble ikke svak i troen, (ha, slik er det), og var ikke opptatt av sitt eget legeme som allerede var utlevd, . . .

161 Håpet var borte. Kroppen hans var død. Lytt, deretter.

... siden han snart var hundre år. Heller ikke . . . opptatt av Sarahs døde morsliv.

162 Håpet var dødt. Kroppen hans var død. Sarahs morsliv var dødt. Hva gjorde han? Neste vers: “Han tvilte ikke.” Åh, du!

Han tvilte ikke i vantro på Guds løfte, visdom; men han ble styrket i troen idet han gav Gud ære.

163 Åh, du! Hva?

Og han var helt overbevist om at det han har lovt, det var han også i stand til å gjøre.

164 Hmh! Uansett hvordan, det er ingen resonnering med det i det hele tatt. Han bare tar Ordet og holder fast ved Det. Nå, hvis *dette* er Guds Ord, tror dere Det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Så hvorfor tvile på ett Ord av Det, ett løfte i Det? [“Amen.”] Hvordan kan du si at *Dette* er delvis, og *Dette* er ikke noe bra; og *Dette* er *det*, plukke ut det du vil ha? Kan ikke gjøre det. Enten er alt sammen bra, eller så er ikke noe av Det bra. Riktig. Så, så snart du ser at Det er Sannheten, grip fast i Det. Ikke gi slipp på Det, uansett hva omstendighetene er, hvordan de prøver å resonnerer: “Vel, du kan ikke.” Ikke, ikke gjør det i det hele tatt. Hold deg rett med Det. Gud lovet det.

165 Hvis jeg nå skal ta mitt standpunkt for Kristus, og Han har gitt meg Den Hellige Ånd, så vitner Hans Ånd om Hans Liv i meg. Så når jeg nærmer meg døden, prøver satan, sier: “Nå, du skjønner, du tilhørte ikke en organisasjon.” Hold deg rett med Ordet. “Du gjorde ikke *dette*. Du gjorde ikke *det*.” Uansett *ditt*, *datt*, har ikke satan noen argumentasjon om Det. Det er Guds Ord. Hold deg til Ordet. Skjønner? Det river ned alle resonneringer. Skjønner? Du har ingen resonneringer; bare hold fast i Ordet. Skjønner?

166 Nå, troen stoler ganske enkelt på Hans Ord. Skjønner? Det var det Han ønsket at de skulle gjøre. Det—det, nå, dere får tak i bakgrunnen nå. Det var nøyaktig det Gud ønsket at menneskeslekten skulle gjøre: å stole på ethvert Ord Han sa.

167 Og Eva stolte på en hel del av Det. Men én liten ting tok hun imot, “Vel, hvis jeg blir full av visdom, kanskje—kanskje det var på den måten. Kanskje det er meningen det skal være på *denne* måten.” Skjønner? Så akkurat der var det hun mistet fotfestet. Det var der hun begynte å synke, akkurat der. Det var der hele menneskeslekten gikk rett ned i graven, rett derfra, fordi hun tvilte på ett Ord.

168 Noen av dem sier: “Vel, jeg tror at *Dette* er sant. Jeg tror *Det* er sant. Jeg tror Gud kan frelse, men jeg tror ikke Han helbreder. Jeg tror selvfølgelig at Den Hellige Ånd falt på Pinsefestens Dag, men det er ikke noe sted der det står at Den Hellige Ånd falt etter Pinsedagen.”

169 Åh, broder! Det er slik de sier det; kaller seg Kristi menigheter. Skjønner? “Har en form for gudsfrykt, men forneker dens Ord.” Hmh! Hm-hmh! Slik er det. Skjønner?

170 Du må tro. Ikke resonner. Tro. Ikke prøv å ha visdom. Bare tro Ordet.

171 Visdom prøver å resonnerere og legge fram en bedre vei. Nå, det var nøyaktig det satan sa til Eva: “Vel, dere kommer ikke til å dø. Det vil dere slett ikke, fordi Gud er en god Gud.”

172 Han er en god Gud. Og den eneste måten jeg kan stole på at Han er en god Gud er at Han vil holde Seg til Sitt Ord.

173 Hvordan kan du forvente at jeg er sannferdig når jeg ikke er sannferdig? Hvis jeg forteller deg én ting, gjør noe annet, er mitt ord temmelig upålitelig. Skjønner?

174 Skjønt, det som gjør Ham til en god Gud, er fordi Han talte Ordet, og vi skal leve ved det Ordet. “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Guds Ord som går ut av Guds munn.” Derfor må Gud holde Seg til det Ordet. Det er det som gjør Ham til en god Gud.

175 Nå, hvis Han sier: “Vel, Jeg vil la dem slippe unna med *dette*. Jeg, Jeg vil la dem gjøre *dette*. Vel, *det* er helt i orden. Åh, Jeg, Jeg vil—Jeg vil flytte bort *hit*,” ja, da er Han en veiking, ser dere; Han er ikke Gud; Han er—Han er bare en vanlig mann. Skjønner? Men for å være en god Gud, må Han holde Seg til Sitt Ord. Det setter ethvert barn. . . Hvis Han vil la *denne* være utro, *denne* drikke litt, og—og *denne* kunne lyve litt, *denne* kan stjele litt, og denne kan gjøre—gjøre *dette*; så få meg til å følge til punkt og prikke for å komme inn?

176 Han har én vei, og alle som går inn, går gjennom den porten. “Trang er den port, og smal er den vei. Ingen urene vil gå inn der.” Over i Åpenbaringen står det: “Alle på utsiden er trollmenn, de som driver hor, og hunder og så videre.” “Salige er dere som gjør alle Hans bud, slik at han kan få rett til Livets Tre.” Det er riktig. Det er én vei, det er Guds.

177 Vi resonnerer det ikke ut på noen annen måte. Vel, Den romerske kirke sier: “Vi er Kirken. Den—den Bibelen er ikke engang verdt. . . Ja, ja, Den, du kunne ikke. . .” Biskop Sheen sa: “Å prøve å leve ved Den var som å gå gjennom gjørmete vann.” Skjønner? Skjønner? Hvordan skal du gjøre det? Skjønner? Så, hvis han har rett, så tar Bibelen feil. Bibelen har rett; han tar feil. Nå, hva vil du si? Hvis Guds Ord er rett, så er det enten biskop Sheen eller—eller Bibelen. Ikke bare biskop Sheen, men pastor *Så-og-så*, og dr. *Så-og-så*, og *Så-og-så*. Jeg ville ikke ha nevnt mannens navn, hvis han ikke hadde sagt det på radioen. Så han sa det ut på radioen, derfor antar jeg at jeg kan nevne navnet hans. Dr. *Så-og-så* og *Så-og-så*, sa *så-og-så* og *så-og-så*. Nå, hvem vil du tro på, Gud eller dem?

178 “Vel,” sier, “Det menes ikke nøyaktig på *Denne* måten.” Det menes nøyaktig slik Det er skrevet.

179 Vel, det er den første løggen fra djevelen. Han sa til Eva: “Det menes ikke helt nøyaktig *det*. Gud er rett og slett for god til det. Dere kommer ikke til å dø.” Men de gjorde det. Og de vil det hver gang. Må møte Ordet!

180 Visdom prøver å ta en—en bedre vei, den moderne veien, den populære veien, det. . . en enklere vei, finne en vei utenom.

181 Akkurat nå, ta en kar her, kanskje Gud begynner å jobbe med ham. Nå, han tror han må komme opp. Han må få sin kone til å komme rett på linje. Han må slutte med kortselskapene sine. Han må slutte å gå på danser. Hans kone må la håret vokse ut. Hun må slutte å bruke sminke. Han må slutte å røyke, drikke. Han må komme seg ut av den store foreningen han er i. Må ydmyke seg ved alteret. Han må stå og bli kalt en fanatiker, holy-roller, Beelsebul, hva som helst. “Jeg vil være religiøs, men jeg vil gå ned *hit*, bli medlem av denne menigheten *her* nede. Du er for transsynt.” Slik er det. Skjønner? Der er en resonnering, resonnering.

182 Nå vil vi komme til et stort poeng, om en liten stund, om det. Skjønner? Hvordan skal du vite hva som er riktig og galt, da? Skjønner?

183 Nå, prøver å få Ordet til å si noe, kunnskap gjør. Kunnskap, visdom prøver å—å resonnerere. Visdom finner en bedre vei. Det er ingen annen vei enn Guds vei. Visdom prøver å peke ut, si: “Åh, vel, nå, dere skjønner, vi kunne ikke gjøre det på *denne* tiden.” Vi må gjøre det, likevel. Skjønner? Prøver å finne en lettere måte. Prøver å få Bibelen til å si ting som Den ikke sier.

Nå, du sier: “Åh, broder Branham, nå er du. . .”

184 Vent bare et øyeblikk. Vi vil gå tilbake til frøet igjen. Hva var det djevelen prøvde å gjøre med visdom? Få Guds Ord til å si noe som Det ikke sa. Det er riktig. Han prøvde å få Guds Ord til å si noe som Det ikke sa. Så det er slik det kommer i dag, når de prøver å få Guds Ord til å si noe som Det ikke sier.

185 Vel, de sier: “Vel, jeg skal si deg, broder Branahm, du har ikke den rette tolkningen.”

186 Bibelen sier at, “Profeti ikke er til egen tydning.” Hvorfor? Hvorfor er det ikke til egen tydning? Hvorfor? “Herrens Ord kom til profetene.” Det blir tolket av profeten. Kan ikke være til egen tydning. Profetene har allerede tolket Det for dere. Der er det, skrevet rett Der. Det er slik det er ment for å være.

187 Gud er nødt til å ha noe grunnleggende noe som alle mennesker må bli dømt ved.

188 Hvis det er ved en menighet, hvilken har rett? Omtrent ni hundre av dem, ni hundre forskjellige organisasjoner. [Broder Branham hoster—Red.] Unnskyld meg. Hvem av dem har rett? Hvordan vet du at du blir med inn? Hva om du er en metodist, og baptistene har rett? Hva om du er en pinsevenn, og presbyterianerne har rett? Hva om du er en katolikk, og lutheranerne har rett? Hva om du er en lutheraner, og katolikkene har rett? Skjønner?

189 Det må være et fundament et sted. Så hvis Ordet . . .

190 “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.” Skjønner? Ordet var i Gud. Det var Gud. Det var Hans tanker som var hos Ham, alltid Der. Guds tanker er så Evige som Gud er. Amen. Dette er ikke skummet melk, broder. Skjønner? Her kommer det. “Guds tanker var Hans Ord i begynnelsen,” det vil si, “i Evigheten,” nå, da “begynnelsen” først startet, tiden. “I begynnelsen var Ordet, Guds tanker, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.” Skjønner? Hans tanker er det Han var.

191 Det er deg også. Det dine tanker er, er hva du er. Uansett hva du prøver å leve ved noe annet, dine tanker er det du er. Du kan gå i vei, oppføre deg som en hyggelig kar, men i ditt hjerte er du en ekteskapsbryter og hva som helst. Det er hva du er, dine tanker.

192 Og Guds tanker var Hans Ord som var hos Ham og i Ham, og Det var Gud. “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og det Ordet ble kjød.” Guds tanker ble uttrykt i en menneskekropp, “Ble kjød og tok bolig iblant oss.” Slik er det.

193 Nå, hvis du har Evig Liv i dag, er du i Gud. Ved Guds Nærvær i deg, er du Guds uttrykte tanke. Puh! Derfor, ikke lytt til noen resonneringer, for at ikke din krone skal bli tatt og gitt til noen andre. Ikke aksepter noen resonneringer i det hele tatt. Bare tro det Gud sa er Sannheten og hold deg til Det.

194 Resonneringer ved visdom prøver å få Ordet til å si noe Det ikke sier.

Nå sier du: “Er det sant, broder Branham?”

195 Vel, bare la oss gå tilbake til 1. Mosebok og finne ut. La oss gå til 1. Mosebok det 3. kapitlet av 1. Mosebok, og vi skal lese det—det—det 4. verset, se om—om visdom prøver å få Ordet til

å si noe som Det ikke gjør. Det 3. kapitlet av 1. Mosebok, det 4. verset.

Da sa slangen til kvinnen: Dere skal slett ikke dø.

¹⁹⁶ Ser dere hva det presenterer? Hva er det? Prøver å få Ordet til å si noe som Det ikke sier. Skjønner?

Gud sa: "Dere skal dø."

¹⁹⁷ Visdom som satan presenterte for henne, sa: "Dere skal slett ikke dø." Skjønner? Det er å prøve å få Ordet til å si noe, som: "Det er ikke slik."

¹⁹⁸ Det er hva visdom er i dag. Åh, broder, hvor vi kunne dvele ved det! Seminarene, teologiskoler, det er selve redet deres. Det er grasrota deres, som prøver å få Guds Ord til å si noe som Det ikke sier.

¹⁹⁹ Jeg utfordrer hvem som helst til å vise meg den Apostoliske Trosbekjennelse i Bibelen. Jeg utfordrer hvem som helst til å vise meg "samfunn med helgener" i Bibelen. Både protestanter, katolikker tror på det. Jeg utfordrer dere til å vise meg noen av de tingene i Bibelen. Skjønner? Det er visdommens grasrot som prøver å resonnerer.

²⁰⁰ "Vår krigføring er ikke kjødelig, men mektig til å kaste bort all resonnering, ser dere, rive ned satans festningsverker." Den flotte, blomstrende, skjønnne skapningen! Ikke en sleip smigrer; nei, nei, det er på innsiden. Men på utsiden er synden dobbelt så pen. Dere vet, synden er vakker.

²⁰¹ Hvor mange menn her inne, og kvinner, er over femti år gamle? Løft opp deres hender. Jeg. . . Jeg burde ikke ha spurt kvinnene. Men jeg. . . Vi innrømmer alle sannheten. Jeg vil spørre dere et spørsmål. Ser dere i dag at kvinner nesten er dobbelt så pene som de pleide å være jevnt over, gjennomsnittlig verden over? Hvis det stemmer, løft opp din hånd. Ja visst. De er dobbelt så pene som de var før.

²⁰² Finn noen gamle bilder. Se på bestemor; hennes lange skjørt; hårfletten som hang nedover ryggen hennes. Hun var ikke så attraktiv å se på.

²⁰³ Se på de moderne i dag. Små, tettsittende kjoler, slik at enhver form, hun kan ikke bevege seg uten å synde. Går, tripper nedover gaten med all sminken og kosmetikken Max Factor kan putte på henne, nesten. Ordner håret som en liten jente. Har på seg et lite skjørt rett over, omtrent over knærne, hvis hun har noe i det hele tatt. Men, ser du på henne, så er hun pen. Satan vet hvordan han skal gjøre det. Han er skjønnetens opphavsmann, den typen skjønnet som resulterer i synd.

²⁰⁴ Jorden, selv, er et morsliv. Hvor plasserte Gud Sine frø? Hvor blir frø plassert? I et morsliv. Gud plasserte frø. Og hva gjør mennesket? Som djevler i et morsliv, han vil gjøre et barn deformert hvis han kan. Det er det djevler har gjort på jorden,

krysser, danner skapninger, som ikke burde være på den måten. Jeg bør nok avslutte det der; jeg vil aldri komme til resten av dette her som jeg har skrevet ned. Dere vet hva jeg mener. Det er grunnen til at det er en deformert skapning som er i ferd med å bli forkastet. Gud er ferdig med den. Verden er fullstendig ute av orden. Alt er galt. Elvene er forurenset. Luften er forurenset. Urenhet! Stank!

²⁰⁵ En gammel indianer for ikke lenge siden sa: “Hvite mann, jeg ønsker ikke leve lenger. Jeg er ferdig med å krige.” Sa: “Hvor er babyene mine? Er de sultet ihjel? Hvor er min kone?” Sa: “Før dere kom hit med deres kvinner og whisky, og synd, levde vi i fred. Det er vår jord. Gud ga den til oss, men dere tar den bort fra oss. Dere vil betale for det en dag.”

²⁰⁶ Se på det i dag. De store, vakre ørkenene og fjellene overstrødd med stank, synd, whiskyflasker, ølbokser. Hvert sted er fullt av barer og nonsens. Reno, Nevada, den store ørkenen der borte, er ikke noe annet enn en prostitusjon. De store byene er det, til selv luften og atmosfæren er tilsmusset. Der det en gang var vakre fjell som vokste, nå er hun ødelagt av alt mulig annet. Der hvor trærne vokste, er de hogd ned. Der ørkenene, vannet strømmet fritt, er det forurenset. Hele verden vil få en—en forkastelse. Jorden vil bringe fram sitt barn fra frøet. Blitt fordervet av djevlr som river det i stykker, bearbeider det, ja visst, det er—er en fordervet skapelse. Gud vil kaste den bort og begynne på nytt igjen. Det er riktig.

²⁰⁷ Hva kom det fra? En person som trodde én liten . . . tvilte på én liten del av Guds Ord.

²⁰⁸ Hele jorden stønner. Bibelen sier at: “Til og med naturen selv stønner etter forløsningens dag og venter på manifestasjonen av Guds sønner.” Trærne strever til ingen nytte. Blomstene prøver å gjøre veien lysere for . . . Men de stønner og gråter og vet at det er noe galt. Fordervet! Morslivet kan ikke bringe fram det fullkomne, fordi hun er fordervet. Jorden stinker. Hun er badet med uskyldig blod. Hun har . . . Hun er som en . . .

²⁰⁹ Jeg kunne si noe, er kanskje for rett på sak. Det er—det er—det er stank. Gud sa: “Det stinker” fremfor Ham, så skittent. Gå inn på et toalett, urinalene og bare stank, tilskitnet. Det er nøyaktig det verden lukter også, som det lukter for Gud. Urenhet, alt sammen er skittent.

²¹⁰ Gud vil knuse henne i stykker. “Jeg vil skape en ny himmel og jord,” sa Han. Ja, sir.

²¹¹ Hva er det? Morslivet hennes har ikke brakt fram et Tusenårsrike. Hun har brakt fram en fordervet ting. Hvorfor? Prøve å være visdom.

²¹² Har ingenting imot Florida. Jeg mener ikke dette for dere som er fra Florida. Men da jeg krysset og kjørte inn i Florida første gang og kom tilbake til Georgia-grensen der, stod jeg rett der og

jeg sa: “Som en amerikansk borger, gir jeg min del av det tilbake til Seminolene der det hører hjemme.” Ja, de tar bedre vare på hagene sine enn jeg gjør med håret mitt, alt er til fingerspissene. Palmetrærne har lys over det hele. Store, flotte luksusbåter og slikt, prøver å bringe fram et Tusenårsrike uten omvendelse. For meg er det en haug med ingenting.

²¹³ En million ganger mer, ville jeg heller klatre i British Columbia til toppen av et fjell og se over fjellene som Gud skapte, og menneskehender aldri har berørt. Ja visst.

²¹⁴ Drar inn i disse byene, de store hjemmene, det, det tiltrekker ikke meg. Jeg hater den slags greier. Skjønner?

²¹⁵ Men jeg vet at en dag, en dag, vil den bli forandret. Hun vil kaste bort sitt plagede barn. Jorden, den vil bli forandret en dag. Ja vel.

²¹⁶ Troen tror at det er skrevet og sier: “Ordet har ingen feil.”

²¹⁷ Har du noen gang hørt forkynnere si: “Vel, jeg sier deg, King James Utgaven, eller denne Reviderte Utgaven, eller *denne* her, den er—den er bare litt annerledes. Egentlig, betydde det ikke Det”? Har dere hørt det? [Forsamlingen sier: “Ja.”—Red.] Åh, du! Verden er tilskitnet med det. Skjønner? Men troen tror ikke på det.

²¹⁸ Troen tror, en Gud som kan skape meg, kan holde orden med den Boken for at jeg kan leve etter det. Hvis den Gud Som skapte meg og skal dømme meg, ikke kan holde orden på Boken Sin, så er Han er veldig stakkarslig Gud. Slik er det. Jeg tror at ethvert Ord av Det er Sannheten. Ja, sir. Hva fører dette til, å tro det? Det gir troen et fullkomment hvilested i Det. Skjønner? Du kan ikke tvile på, at det Ordet er rotet med på noen måte. Du er nødt til å tro Det nøyaktig slik Det er.

²¹⁹ Hvis du prøver å bruke visdom til å si: “Hør nå her. Det er ikke fornuftig at Gud sa det ville føre til noe slikt som *dette*.” Men Gud gjorde det. Skjønner? Det er riktig. Nå, hvis du sier: “Vel, nå, hvis Gud gjorde *dette*, hvis Han tok livet til en mann fordi han ikke var levitt og la hånden sin på Arken da Den var i ferd med å velte.” Uansett hvor mye han var, så tok Han livet hans for det.

²²⁰ Gud sa: “Bare levitter alene kan berøre Den.” Han tok det. Det var det som gjorde David opprørt, vet dere. Skjønner? En levitt, det var ikke noe annet enn en levitt som skulle berøre Arken. Og her var Arken, kom rett tilbake for en vekkelse, og en på utsiden av det prøvde å berøre Ordet.

²²¹ Det viser at bare de salvede av Gud kan berøre det Ordet. Disse læresetningene og denominasjonene har ikke noen rett til å tukle med Det. Bare Den Hellige Ånd har rett til det Ordet, og det er død for noen andre å berøre Det. Eller å tvile på noe av Det, eller undervise det, “Den vil bli tatt, hans del, ut av Livets

Bok.” Ikke legg hendene dine på Det. Hold deg unna Det. Hør. Tro bare hva Det sier. Ikke ta noen andres ord. Ta hva Det sa. Hold deg rett med Ordet. Det er død å gjøre noe annet med Det. Nå, for det . . .

²²² Hva gjør troen? Den tror Det nøyaktig slik Det er. Det er slik Gud har bevart Det ned gjennom tidsalderen, og her er Det. Det er Guds Ord for meg. Gud ærer det. Det gir en fullkommen tro på Dets sannferdighet.

²²³ Hvordan kunne du noen gang gifte deg med en kvinne, hvis den unge jenta hadde—hadde—hadde løpt ut og gjort alt mulig, og levd i prostitusjon og alt mulig annet? Og—og, likevel gikk du og fikk tak i henne i en bordell. Kom ut, og hun var . . . Hun sier: “Vel, jeg vil—jeg vil prøve å bli en—en bedre jente.” Du kan ikke ha tro på den kvinnen. Skjønner? Du kan ikke gjøre det. Hvordan kan en kvinne ha tro på en mann som har gjort det samme? Du kan ganske enkelt ikke bygge troen din der. Det er ingenting å bygge på. Skjønner? Du kan ikke gjøre det.

²²⁴ Hvordan kunne du gå ut her og si: “Her er en båt som har mange hull i seg, og jeg vil legge noen gress-sekker i den. Kanskje, kanskje det vil—det vil demme opp for tidevannet, nok til å krysse elven”? Og jeg ville ikke ha tatt en sjanse på den, når det står en her som er bygd riktig. Ja visst.

²²⁵ Hvorfor vil vi ta en eller annen menneskelagd teologi med hull over hele seg? Det er bevist at det er feil. Skjønner? Når, *her* ligger det en her som virkelig er Guds Ord, Som stanset tidevannet gjennom enhver vanskelig storm og sterk vind. Hun har holdt seg like så trofast som hun kunne være. Det vil det alltid. Ja vel.

²²⁶ “Himler og jord vil forgå,” sa Jesus, “men Mitt Ord skal ikke.” Hvorfor? De er Evige. De var i begynnelsen. Han bare kom hit for å uttrykke Guds Ord. Han var Guds uttrykk. Gud uttrykte Seg Selv gjennom Sin Sønn.

²²⁷ Alt dette begynte i 1. Mosebok, frø-kapitlet og har vært helt siden da. Helt siden da har det vært på scenen, har det vært det samme, en kamp mellom visdom og tro, alltid kamp. Så, visdom er av djevelen og for hans barn.

²²⁸ Har dere lagt merke til det noen gang? Alle dere har sett sauer. Alle dere har sett geiter. Men, vet dere, brekingen deres er så lik, at det kreves en ekte gjeter for å høre forskjellen. Sett en gammel geit der ute, la ham breke, breke. Så går du bort hit og setter en sau der og lar ham breke. Hør på det. De høres helt like ut. Men en ekte gjeter kan oppfatte stemmen.

²²⁹ Jesus sa: “Mine får kjenner Min Røst.” Skjønner? De kan avgjøre om det er en geit. Vel, Han er en sau, Selv. Hm-hmh. Han er ikke . . . “Mine får kjenner Min Røst. Fremmede vil de ikke følge.” Hva er Hans Røst? Her er det, Ordet. Skjønner? “Mine får kjenner Min Røst.” Skjønner?

230 De vil ikke la noen si: “Åh, nå, her. Jeg taler Guds Røst også. Denne sier *dette* der.” Men det er, ser dere, satan. Vi vil komme til det om bare en liten stund, roe det ned for dere. Skjønner?

231 Nå, nå ser dere at Ord-frøet ikke kan vokse i den atmosfæren, da, av kunnskap. Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Skjønner? Så snart kunnskap blander seg med tro, dør den rett der.

232 Eva kom og sa: “Herren Gud sa: ‘Den dagen vi eter av det, den dagen dør vi.’” Deretter stoppet hun for å se hva han ville si.

233 Han sa: “Men, hør her, min kjære, du nydelige lille ting. Skjønner? Gud skapte deg uten tvil for en hensikt. Du vet at det er rett. Ser du, du er en kvinne, du ble skapt for denne hensikten. Det er hva det er. Du vet det ikke nå, men du ble skapt for denne hensikten. Åh, du er en vakker liten ting, kjære. Hm-hmh. Se på de elegante små hendene. Skjønner? Ja, så visst vil du. Helt sikkert.”

“Men Han sa, hvis vi—hvis vi gjorde det, ville vi ‘dø.’”

234 Han sa: “Men, åh, tror du at en god, kjærlig Far, Gud, ville gjøre noe slikt?” Hva gjorde hun? Hun lyttet til resonnering, tok visdommen hans. Sa: “Det er et tre, nytelse. En kan ha sin lyst i det.” Og hun falt for det. Det er riktig. Og da hun gjorde det, hva skjedde? Som det ville gjøre for enhver kvinne. Så snart du faller for det, er det ferdig rett der. Det er riktig.

235 Nå, dere ser, frøet som hun holdt på, og til slutt ville ha blitt en mor ved, ved Guds vilje, ved et talt Ord. Hun ville til slutt ha blitt en mor. Men, hun kunne ikke vente, gikk inn i det.

236 Nå, ser dere, da, så snart hun gjorde det, tok imot visdom med Ordet, og visdom var i motsetning til Ordet. . . Forstår dere, si: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Skjønner? Hvis visdom er med Ordet og bevises å være med Ordet, og Ordet frembringer Seg Selv ved det samme, så er det Ordet. Men hvis visdom er imot Ordet og ikke med Ordet, men prøver å finne noe å legge til Det eller ta fra Det, er det av djevelen. [“Amen.”]

237 Og Hellige Ånds frø fra Bibelen kan ikke vokse i en atmosfære av visdom. Det dreper ethvert seminar i landet. Det slår hullene rett ut gjennom dem, punkterer dem, og dommen flyter inn. Det er riktig. Det gjør det så visst, ser dere, fordi Ordet kan ikke vokse med visdom, verdslig visdom. Vil ikke gjøre det.

238 Eva skulle ha trodd Ordet slik Det ble gitt henne. Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hun skulle ikke hørt på noen andre si noe om Det; nøyaktig slik Det ble gitt henne, det var slik hun skulle ha trodd Det. Det hadde aldri vært en død, hvis hun hadde trodd Det. Det er riktig.

239 Og en mann eller en kvinne som vil ta Guds Ord nøyaktig slik Det ble gitt oss, bevare Det slik Gud sa Det, Det er Liv. Men å blande det med noe visdom fra en eller annen organisasjon, dør

du rett der, akkurat som det gjorde i begynnelsen. Det er Frøet. Det var slik, det var slik Det handlet første gang, det er slik Det vil fungere hver gang. Det har det alltid. Om Gud tillater det, vil vi bevise det ved Bibelen denne formiddagen. Det er den eneste måten det kan vokse på, er å atskille Seg fra all resonnering eller noe annet og bare tro Ordet.

Eva skulle ha tatt Det nøyaktig slik Gud ga Det til oss.

240 Og jeg har uttrykt og fortalt dere at jeg tror Gud har beskyttet og vernet denne Bibelen, og det er slik Gud ga Den til meg her. Jeg vil ikke ha noen annen visdom. Jeg vil bare ha det slik Gud sa det Her.

241 Nå, jeg håper jeg ikke sårer dere. Men hvis Bibelen sier at jeg må “omvende meg,” betyr Det omvende seg; ikke gjøre bot, men omvende seg.

242 Bibelen sier at jeg skal bli døpt, i “Jesu Kristi” Navn, Det betydde ikke noe annet. Betydde ikke “Fader, Sønn, Hellig Ånd.” Den sa Det.

243 “Vel,” sier du, “Matteus 28:19 sier: ‘Døp dem i Faderens, Sønnens, Den Hellige Ånds Navn.’” Det var nøyaktig hva det var.

244 Nå, hvis det ikke er riktig, hvis de ikke har det rette, så var troen som Peter hadde til å døpe i Jesu Kristi Navn og hele resten av Bibelen, da hadde de en—en falsk åpenbaring som Gud velsignet. Det bringer Ham rett tilbake: Han skulle ha velsignet Eva i begynnelsen, da.

245 Navnet til “Faderen, Sønnen, Den Hellige Ånd,” det er tre titler. Det er bare ett Navn. Du kan ikke bli døpt i Faderens, Sønnens, Den Hellige Ånds Navn før du er døpt i “Jesu Kristi” Navn, fordi det er Navnet til Faderen, Sønnen, Den Hellige Ånd. Og hele Bibelen er skrevet ut på den måten. Enhver person i Bibelen, som noen gang ble døpt, ble døpt i “Jesu Kristi” Navn. Ingen i Skriften døpte dem noen gang i titlene til “Fader, Sønn, Hellig Ånd.” Og alle som ble døpt i “Herren Jesu Kristi” Navn, ble døpt i Faderens, Sønnens, Den Hellige Ånds Navn.

246 Alle som ble døpt i titlene “Fader, Sønn, Hellig Ånd,” er ikke døpt i noe navn i det hele tatt; en tittel som forkynner, pastor, doktor, og den slags; far, sønn, og menneske, kone. Titler!

Sa: “Spiller ingen rolle.”

247 Så sett tittelen din på sjekken din, og ikke navnet ditt og se hvor den går. Hm-hmh. Si: “Jeg signerer denne sjekken i navnet husmor.” Vel, det er like fornuftig som å skulle tvile på Guds Ord når åpenbaringen ligger rett der foran dere. Ja visst ville det. Skjønner? Ja visst. Ja vel.

248 Det er meningen at Det skal tros slik Gud sa Det. Det motsier ikke Seg Selv. Hvis Det gjør det, så kom og vis meg. Hm-hmh. Det motsier ikke Seg Selv, ikke i det hele tatt. Satan kan kanskje

motsi Det for deg, men ikke for Ordet. Nei. Så, Ordet tolererer ikke det. Nei, sir. Det er en eldgammel ting, og det er blitt tenkt på, men det har aldri blitt bevist ennå.

249 La oss følge disse to kildene, eller hva du kanskje vil kalle atmosfærer, og se hva de skaper. La oss følge dem en liten stund. Atmosfære; begge disse kildene vil skape en atmosfære.

250 Jeg ønsker å spørre dere om noe. Har du noen gang gått inn i en menighet . . . Jeg—jeg sier dette ærbødig nå, og med . . . bare for å få fram et poeng; Gud forby. Har du noen gang gått inn i en menighet der pastoren er virkelig stiv? Forsamlingen er på samme måte. Det er riktig. Skjønner? Hva er det? Det er atmosfæren som skapte det. Gå inn på et sted der pastoren sier: “Nå, vent et øyeblikk, det finnes ikke noe slikt som det tøvet. Jeg tror ikke på noe slikt som Guddommelig helbredelse, om dåpen i Den Hellige Ånd.” Dere vet, du vil se alle sammen, dem, forsamlingen. Hvis de ikke er . . .

251 Hvis det er en ørn der inne et sted, vil han komme seg ut, blant den flokken med kyllinger. Hm-hmh. Det er sikkert. Helt riktig. Han vil forlate det. Ja. Ja. Det vil han så visst. Han kan ikke utstå det. Han er en ørn. Han er en himmel-bygd fugl, ikke for en gårds plass. Ja, sir. Nå, her er han.

252 Og nå finner vi ut, at, de atmosfærene. Og kommer du inn hvor enn . . . de tingene, der tro blir undervist i en menighet, vil du finne en menighet i den atmosfæren.

253 Å Gud! La—la meg få formidlet dette til dere, slik at, dere, hvis dere kan se det. Skjønner? Gå . . . Det er grunnen til at folk kommer iblant de troende der det er bønn, troende. Paulus sa at han ikke fant noen i byen, bare Timoteus, som hadde samme dyrebare Tro som han hadde, vet dere. Resten av dem er alle denominasjonister. Skjønner? Men da han kom inn i den atmosfæren, ser dere, han, så finner du at ting skjer, som atmosfæren har skapt. Du finner folk som lever ved tro når du kommer inn på et sted der det sier: “Du, ja, Bibelen er sann. Gud helbreder.” Går du rundt i forsamlingen deres, så finner du: “Ja, jeg var døende av kreft. Jeg ble helbredet.” “Jeg var blind en gang. Jeg ser.”

254 Den fremmede sier: “Puh! My! Du store, mener du . . . ? Hva feilte det deg?”

255 “Jeg skal vise deg journalen min. Kom hjem med meg. Kom, spis middag med meg og jeg skal vise deg noe. Jeg har en journal der borte. Naboene mine vet at jeg var i denne tilstanden. Jeg var lam, i årevis. Jeg ble bedt for.” Skjønner? Hva er det? Det—det Ordet i den menigheten, den gruppen av troende, har skapt den atmosfæren.

256 Nå, hvordan kan Ordet i Sin enkelhet, men likevel i Sin fylde, noen gang kunne vokse der kunnskap overskygger Det og sier:

“Det kan ikke stemme”? Skjønner? Det kan ikke det. Så, der kunnskap blir forkynt fra et seminar, dør barna.

²⁵⁷ Der troen blir forkynt fra Ordet, lever barna. Amen. Det er forskjellen, bare Liv og død.

²⁵⁸ Det samme skjedde i Edens hage. Det er nøyaktig det som skjedde med dem; to atmosfærer der. Da Eva kom bort fra Den rette til feil side, døde hun. Skjønner? Det vil skape det hver gang.

²⁵⁹ Så, de kan ikke bli. Dersom menigheten din har den slags atmosfære, åh, barn, hvis du ønsker å leve, så tro Ordet.

²⁶⁰ Nå, her kommer det til å svi litt nå. Og jeg mener det ikke på en ufølsom måte. Jeg bare . . . Dette er undervisning. Du må det når du berører disse områdene, du må svi og brenne litt, forstår dere.

²⁶¹ Vent nå. Akkurat som å svimerke en kalv. Jeg pleide å hate å gjøre det, å svimerke en kalv; stakkars liten kar. Vi løp der ute. Og jeg vet ikke om du noen gang har fanget kalver eller ikke og—og—og—og bundet dem fast. Du svinebinder dem, ser dere, du krysser . . . Og den stakkars lille karen! Du løper ned dit, tar dette varme svijernet, plasserer det på ham. Åh, broder, det så grusomt ut. Da du stod opp, fikk han virkelig et løpe-anfall. Han bare løp og sparket, og skrek og brølte og holdt på. Men jeg sier deg, de visste fra da av hvem han hørte til. Det er riktig. De visste hvilken—hvilken beitemark han hørte til. Det var ingen spøk lenger da.

Så, la oss svimerke. La oss svimerke. Ja, sir.

²⁶² Da de sa, vet dere, det . . . Dere, mange av dere, har lest eller—eller sunget *Cowboy's Meditation*, ser dere. Og den omstreifende ettåringen, da de fikk tak i ham på slutten der i kveg-innsamlingen; den omstreifende ettåringen, de lagde bare suppe av ham, fordi han hadde ikke noe svimerke på seg i det hele tatt. Og så går resten av dem videre til hver sine beitemarker. Men sjefen for kveg-innsamlingen kjenner kveget sitt, så hvis du . . . Svimerking gjør vondt.

²⁶³ Hør nå her. Satan kunne vitenskapelig bevise ved sin visdom . . . Nå skal jeg spille rollen som lege her en liten stund. Satan kunne vitenskapelig bevise ved sin visdom, at jorden han skulle gi menneskeslekten å vokse i hadde vitaminer. Ja visst. Han kunne vitenskapelig bevise det. De kan vitenskapelig bevise hva enn de ønsker, nesten. Skjønner? Ja visst.

²⁶⁴ Den hadde vitamin P: “popularitet, pleasure.” Det er i den. Det er i hans visdoms jord. Ja visst. Ja visst. Alle de verdslige fornøyselsene, alle kino-forestillingene, alle dansene, alt, hva som helst: “Bare gå i gang. Det er helt i orden. Vil ikke skade noe. Ja visst.” Skjønner? Popularitet: “Åh, dere er den største menigheten som fins i byen.” Ja vel.

265 Den hadde vitamin C i seg, som han refererte til som “common sense.” “Høres fornuftig ut, ser dere.” Ja.

266 Den hadde vitamin R i seg som betydde “resonneringer.” Ja, han kunne resonnerere. Men, ser dere, det vil ikke fungere.

267 Den hadde vitamin beau, B, i seg, som betyr “beauty.” Satan er vakker. Synden er vakker. Og etter som synden blir større og større, desto mer vakker blir den.

268 Hvor mye bedre hus har vi i dag enn tømmerhuset? Hvor mye penere er det? Hvor mye penere er kvinnene våre i dag, enn de pleide å være? Skjønnere? Hvor mye penere er Florida, enn det var da, og slik Gud skapte det? Skjønnere?

269 Den har skjønnhet. Hvor mange vet at satan er en skjønnhet? Og han begjærte skjønnhet og prøvde å skape skjønnhet, mer vakkert rike og så videre. Ja visst. Vi vet det. Satan er i skjønnhet.

Nå, legg merke til dette. Han hadde vitamin R, som er “resonnering.”

Vitamin B, som er “beauty.”

270 Vitamin M, som er “moderne.” “Åh, du ønsker å være moderne.” Bare ta kunnskapen hans og finn ut om du ikke tror på de greiene. Det vil vokse rett inn i deg. Det vitaminet vil komme rett opp der du sitter.

271 En eller annen fyr reiser seg, gir dere litt av sin kunnskap: “Hør nå her, venner. Hva om vi tok denne store, nydelige katedralen her og fikk en masse skriking og gråting og tungetale og løping opp-og-ned gulvet, fråding rundt munnen som gale hunder? Og—og hva tror dere borgermesteren i byen ville si, diakonstyret, hvis vi tillot noe slikt som det å komme inn hit?” Åh, ja visst, det er moderne.

272 “Tror dere folkene våre ville stå der på gaten med en tamburin i hånden? Og hva ville skje om søstrene våre ville komme med stort, langt hår som hang nedover? Og resten av menighetskvinnene går gjennom byen, ‘Se der. Se der.’ Ja, overhodet for denne menigheten eller hvem enn det er, vet dere, ‘Vel, se, se der. Hun ser gammelmodig ut, gjør hun ikke? Reservehjulet hennes ligger flatt på ryggen.’” Skjønnere? Dere vet, noe i den duren.

273 “Vi ønsker å være moderne.” Skjønnere? Det er djevelens visdom. Det er det det frembringer. Det er vitaminet som er i jorden, som kommer ut i produktet som den produserer. Bare fortsett, du moderne Jesabel. Ja vel. Moderne som kvinnene i dag. Ja visst. Åh, moderne. “Vel, de mest moderne menneskene i byen vil komme til menigheten.” Ja visst. Den har . . . Hvorfor? De vokser i det moderne vitaminet.

274 Resonneringsvitaminet, ja vel, de vokser i det. Skjønnere? Det er det det er, resonnering. Men så snart som du begynner å vokse

i det, er du død for Ordet. Du må fornekte Ordet før du kan være det. Skjønner?

275 Den eneste måten du kan forbli en synder på er å fornekte Guds Ord. Hva er synd? Vantro. Vantro på hva? Guds Ord. Skjønner? Du må fornekte Ordet først.

Nå, åh, jeg har omtrent ti flere vitaminer skrevet ned her.

276 Men her er ett vitamin som han unnlot å fortelle dem om. Han hadde vitamin D nedi der. Det er det største vitaminet der nede, fører til, “død.” Skjønner?

277 Det er de mest velkledde menneskene, mest moderne som finnes, vakreste menigheten, største organisasjonen, ser dere, mest moderne som fantes, den vakreste som fantes, de mest fornuftige ting kan bli sagt. “Hvorfor ville ikke . . .”

278 “Hvis Gud skapte oss som Sin skapning, hvorfor ville Han fordømme disse kvinnene for å se på sitt beste, for å ha kort hår? Hvorfor ville Han fordømme litt sminke?”

279 Vel, Han hadde en i Bibelen som gjorde det, og Han gjorde henne til hundemat. Så bare tenk på det, ser dere. Det er riktig.

280 “Hvorfor—hvorfor ville Gud? Ja, du store, Han forventer ikke at vi skal leve etter Bibelen.” Det gjorde Han så visst. Han sa til Eva at hun måtte leve . . . Eller, Han sa til . . .

281 Jesus sa, at: “Mennesket lever av ethvert Ord, ethvert Ord som går ut av Guds munn.” Hvem sa det? Jesus. Stemmer det? Han sa: “Hvis noen andre sa noe annet, la ham være en løgner; Hans Ord være sant.” “Himler og jord vil forgå, men Mitt Ord skal ikke.” Slik er det.

Så vitamin D ligger i formelen hans, moderne. Det er riktig.

282 Nå, men, Ordfrøet fra Bibelen kan ikke vokse i en slik jord som det. Hvordan kunne en person gå inn i de moderne menighetene nå? Guds Ånd kommer over det, og de—de vil rope: “Ære være Gud! Halleluja!”

283 Vet dere hva? Ja, du ville fått predikanten til å svelge prekenen sin. Ja, jeg sier deg. Jeg—jeg kan bare se ham si: “Hmh.”

284 Og alle tranene der, strekker halsen rundt, vet dere, ser seg rundt for å se. “Vel, hvem sa det?”

285 Så, om en liten stund sier predikanten: “Jesus Kristus, Guds Sønn.”

“Ære være Gud! Det er riktig.”

286 “Hmh,” diakoner. Hmh! Du, du er ved døren på et lite øyeblikk. De kaster deg rett ut. Skjønner?

287 Ordet kan ikke vokse der, kan ganske enkelt ikke gjøre det. Nei, kan ganske enkelt ikke gjøre det. Skjønner? Det kan rett og slett ikke. Skjønner?

288 Og deretter kommer han og sprayer giften sin på toppen av Det, for å prøve å drepe Livsspiren i deg. “Nå, det er en gruppe av mennesker i landet i dag, som tror at Gud helbreder. Ja, selvfølgelig, vi vet, sunn fornuft viser at Gud ga oss leger til å helbrede.”

289 Nå, spør en god, fornuftig lege om han er en helbreder. Han vil fortelle deg: “Nei, sir. Jeg kan fjerne en tann, men jeg kan ikke helbrede hullet den kommer ut fra.” Det er riktig. “Jeg kan sette på plass en arm, men jeg kan ikke helbrede den.” Helt riktig. “Gud er Helbrederen.” Skjønner?

290 Nå, hvordan skal noe i det hele tatt kunne vokse i noe slikt som det? Hvordan kan Ordfrøet i det hele tatt vokse i noe slikt som det? Vil ganske enkelt ikke gjøre det. Det kan ikke vokse i den slags atmosfære. Så visst ikke.

291 Men tro vokser bare i ett vitamin. Det har bare ett vitamin. Trenger ikke ha noen blanding i det hele tatt. Tro vokser i ett vitamin, det er Ordet. Det er det eneste som tro kan vokse i, er Ordet. Og den eneste måten det kan vokse på er fordi det tror Ordet, og det må ta hele Ordet og tro at Det er sant. Og trosvitaminet staves i et lite tre bokstavers ord, L-i-v, “Liv.” Det har vitamin L, tro har det. Tro har vitamin L.

292 Visdom har vitamin P; vitamin R; pleasure; og vitamin resonnering; vitamin, alle disse andre vitaminene. De, fa-... re-... Kunnskap har alt det. Skjønner? Visdom har alt det, resonnerer det ut.

293 Men tro har bare én ting: Liv. Det er alt som vil forbli. “Ditt Ord er Liv. Ditt Ord er Sannhet. Han er Ordet, Veien, Sannheten, Lyset.” Tro bare henger rett der. Det er alt. Og vil ikke ta det. Hellig Ånds Liv, Evig Liv, det er det troen vokser i: Ordet, Zoe, Guds Eget Liv. Det er det eneste stedet som troen kan virke, er når troen hører Ordet og tror at Det er Guds Ord. Så i Zoe vokser den og den produserer det Ordet sa.

294 Gud, hvordan lagde Han verden? Tror du at verden var i Guds tanker? Ja visst, var den det, måtte være det. Hvordan lagde Han den? Han bare talte.

295 “Hvor skal Han få tak i tingene?” Hvordan kunne du i det hele tatt resonnerer med Gud, si: “Gud, hvor fikk Du materialene fra til-til å lage steinene av? Hvor fikk Du det?” De kom fra gasser. “Hvor fikk Du tak i gassen, Herre?” Skjønner? “Hvordan klarte Du å lage vann? Hva er formelen? H₂O. Hvor fikk du hydrogen, oksygen fra?” Skjønner? Slik er det. Skjønner? Det gir ganske enkelt ingen mening.

296 Hva sa Gud? Det var i Hans tanker. Og Hans tanker er Hans Ord før Det ble uttrykt. Så da Hans tanker sa: “La det bli,” og det skjedde. Slik er det. Det er der troen ligger.

297 “Ved...det...” Hebreerne 11 sier: “Ved tro ble verden skapt.” Verden ble skapt ved tro. “Gud skapte verden ut av ting som ikke er synlig.” Ved tro talte Gud verden til eksistens, fordi det var et—det var et planlagt Ord. Men så snart som Han sa det, ble det liv.

298 Nå kan du si: “Jeg tror Det, broder Branham.” I ditt hjerte kan du tro Det. Så uttrykk det: “Jeg tror Det.” Forandre aldri på Det i det hele tatt. Hold deg rett til Det. Se hva som vil vokse ut av det. Det vil produsere Ordet, fordi det er tro. Skjønner? Visdom fører deg bort. Tro bringer deg til Det. Ser dere det?

299 Det avskjærer enhver menneskelagd læresetning, avskjærer enhver lærdomsskole av menneskelagd teologi, bare slår dem bevisstløse. Der er de, deres professor, D.D., Ph.D., L.L., Q.U.D., og alle disse karene må gå på skolen og lære psykologi og alle disse andre tingene. Det er bare én Ting han utelater. Hvordan presenterer seg med psykologi, og hva slags klær en skal ha på seg, og hvordan han må si “amen” akkurat slik, og, åh, tøv! La . . .

300 Bli ledet av Den Hellige Ånd. Guds Sønner er ledet av Guds Ånd, ikke visdommen fra seminaret. Men Guds Ånd leder Guds sønner og døtre. Ja visst. Det er sant. Amen.

301 Nå, la oss kaste ut enhver læresetning, enhver lærdomsskole, enhver menneskelagd teologi. Ikke rart de ikke kan tro; det er ikke noe der Det kan vokse i. Skjønner? De har vitamin R, resonnering, som det er meningen at vi skal kaste bort. Vitamin popularitet, vitamin fornøyelse, “Må bare ha litt moro.” Hva slags moro? “Åh, gå ut og bli litt full en gang i blant, vet du. Bare ha det litt moro; det spiller ingen rolle.”

302 Dere vet, små ting som det, de er bare alt det, bare det vitaminet. Skjønner? Og hvordan skal dette slags vitamin noen gang frembringe et Ord som forneker det vitaminet? Hvordan skal du kunne gjøre det? Skjønner? Ordet forneker det. “Hvis dere elsker verden, eller tingene i verden, er ikke Guds kjærlighet i dere,” sier Bibelen. Skjønner? Så hvordan—hvordan kan Guds...Hvordan kan Guds Ord vokse under vitaminer som det?

303 Det kreves et bestemt vitamin i jorden for å produsere hvetekornet. Det må være i den rette slags jord. Vi kommer til det om bare et øyeblikk. Skjønner? Er nødt til å ha den rette slags jord, eller så vil den ikke frembringe hvetekornet. Ta bestemte jordtyper, det vil ikke frembringe *dette*, og det vil frembringe noe annet. Sandaktig jord, ulike vitaminer, så videre, frembringer ulike ting. Hvis ikke, vel, så får du det ikke, det vil ganske enkelt ikke bringe det fram. Det er alt.

304 Nå, ugress gror omtrent overalt, en hvilken som helst jord. Er ikke det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Gammelt denominelt ugress gror overalt.

305 Men, jeg sier deg, broder, hvis du ønsker å frembringe Livets frukt, må det komme ut fra Ordet. Det er riktig. Det er riktig. Ja visst. Ja vel.

306 Jeg håper jeg ikke oppholder dere for lenge denne formiddagen. [Forsamlingen sier: "Nei."—Red.] Skjønner? Nå, ikke. . . Skjønner? Ja vel.

307 Ikke rart de ikke kan tro; de har ingenting å leve i. Jesus talte om dem i Matteus det 13. kapitlet og det 1. verset. La oss bare gå over hit og se hva Jesus sa om det, disse tingene som vi snakker om. Matteus det 13. kapitlet og i det 1. verset.

Samme dag gikk Jesus ut av huset, og satte seg ved sjøen.

Og store menneskeskarer samlet seg om Ham, så Han gikk om bord i en båt og satte seg ned. Og alt folket sto på stranden.

Og han talte til dem om ting, og talte mye til dem i lignelser og sa: Se, en såmann gikk ut for å så.

Og da han hadde sådd, falt noe såkorn ved veikanten, og fuglene kom og åt det opp.

Noe falt på steingrunnen, og der det ikke fikk mye jord. Det spirte snart opp siden det ikke hadde dybder av jord.

Men da solen stod opp, ble det avsvidd, og ble. . . siden det ikke hadde røtter, visnet det bort.

. . . noe falt blant torner, og tornene vokste opp og kvalte det helt.

. . . noe annet falt i god jord og ga noe, ga frukt: noe hundre foll, . . . seksti- . . . og noe tretti.

Den som har ører å høre med, han må høre!

308 Ikke visdom. "Ører," ser dere, ja vel, "hørelse." Ja vel.

309 Legg merke til. Han sa at noe gikk ut da Frøet gikk ut, forkynte Ordet.

310 Noe falt ved veikanten; akkurat som vann på gåsa, renner rett av.

311 Noe falt på steingrunn, steinete, det var bare litt støv som blåste der opp. Og spirte opp, men det hadde ingen røtter, ikke noe sted å feste røttene sine. Nå skal jeg lage illustrasjoner her, og jeg håper jeg ikke sårer noen følelser. Skjønner?

312 Det var Den katolske kirke. De sier de ble bygd på en klippe. Jeg vil si meg enig med dem. Jeg vil så visst si meg enig med dem. Det er riktig. Det er riktig. Ingen jord under den i det hele tatt, ingen jord på den til å vokse fra. Hvorfor? Den kunne ikke produsere en. . . De kunne ikke produsere et Bibel-vitamin, fordi de tror ikke engang på Det. Doktrinen deres er dogmer, det er riktig, romersk dogme, ikke noe Ord i det i det hele tatt.

Skjønner? Falt på klipper; det var en super-visdom. Åh, broder, jeg sier deg, de hadde det på en super-måte. De presenterer det på en psykologisk måte og flotte store bygninger, og fine klær, ser ut som hellige guder av prester og alt mulig.

313 Hvor mange har hørt det vitnesbyrdet om den lille nonnen som nylig kom ut? Har dere det her? Jeg ønsker at det skal bli spilt en onsdag kveld her i menigheten, og hver person her skulle ha vitnesbyrdet. En av dem har fulgt meg i lang tid. Hvordan de . . .

314 Jeg dro selv ned dit til Mexico og så disse kalkgrottene, grotter der nonnens babyer; da prestene fikk dem sammen med dem, babyer; der de ble brent i disse kalkgrottene og slike ting. Det var det som fikk kommunismen til å vokse fram i Mexico. De satte en stopper for det sludderet. Det var det som fikk kommunismen til å vokse fram der borte.

315 Frykt aldri for kommunismen. Gud bruker kommunismen. Jeg tror ikke på den. Den er av djevelen. Men Gud tar djevelen og kommer rett tilbake, slik Han gjorde med Kong Nebukadnesar, og kom over og tok Israel. Skjønner? Ja. Følg med og se om ikke Bibelen beviser det. En av disse dager vil vi gå inn i det. Gud reiste den rett opp for å ta hevn for Guds barn på den gamle horen. Det er nøyaktig det Bibelen sier. Ja. Sier: "De vil brenne henne med ild, og hun vil gå sin undergang i møte." Det er nøyaktig hva som vil skje med henne, også. Der er hun.

316 Det var det som falt blant steiner, bare så lite jord at det ikke kunne vokse. Det døde. Så, det var super-visdom.

317 Så falt noe på protestant-jord, men etter en stund kvelte den mektige visdommen til de store denominasjonene det, kvelte Ånden. "Miraklenes tid er over. Dr. *Så-og-så* sa *så-og-så*. Skjønner? Ikke noe slikt." Bare totalt, kvelte alt. Kvelte alt hva? Kvelte Ånden for visdommen. Skjønner?

318 Den Hellige Ånd falt på Martin Luthers tid. Den Hellige Ånd falt på John Wesleys tid. Den Hellige Ånd falt på den første pinsemenighetens tid. Men hva har denominasjonene gjort? Med sin visdom har de kvelt Det. Kvelt hva? Frøet. Hva er Frøet? Ordet. "Det betyr ikke Det. Det betyr *dette*, der." Skjønner? De får det . . .

319 Nå, mange ærlige menn blant de forkynnerne, jeg har møtt dem, satt meg ned og pratet med dem, til og med om emnet dåp og mange ting. Jeg har bedt alle om å komme for å diskutere det. De sa: "Broder Branham, hvis vi gjør det, vil menigheten vår stenge oss ute."

320 Jeg sa: "Hvem? Hvem betyr mest for deg, Guds Ord eller menigheten din?" Du vil aldri gå noe videre i det denominasjonsstøvet. Skjønner? Skjønner? Ja vel. Hvis det forneker Ordet, er det feil. Skjønner? Det viser at det er menneskelagd visdom.

321 Nå, protestantene ble kvelt. Det kvelte Ånden rett ut av dem da de begynte å ta visdom istedenfor tro på Ordet; visdommen i organisasjonen, den organisatoriske visdommen istedenfor tro på Ordet. Alle som forstår det, si: "Amen." [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Skjønner? Tro på hva—hva gruppen av menn, av metodistene, baptistene, presbyterianerne, pinsevevnerne, de evangeliske og alle hadde sammen. Og snart vil de danne et kirkeforbund, som vil bli "dyrets merke." Og han vil ha den samme makten i denne nasjonen, Åpenbaringen 13:11, som de hadde der borte; og vil forårsake en forfølgelse av de troende, akkurat som de gjorde i begynnelsen, Den—Den romerske kirke. Skjønner? Det er i den retningen det går akkurat nå.

322 Og det er derfor Ordet blir sådd akkurat nå overalt, "Hold deg unna det. Kom deg ut av det." Skjønner?

323 Nå, visdom kvelte det ned. Deres egen visdom drev Den Hellige Ånd bort fra dem. La meg bevise det for dere i Bibelen, Åpenbaringen, det 3. kapitlet; der vi nettopp har gått igjennom menighetstidene. Jesus hadde blitt drevet bort fra Sin Menighet og var på utsiden; og prøvde å banke på døren for å komme inn igjen. [Broder Branham banker på talerstolen—Red.] Hm-hmh. Det er nøyaktig hva Det sa. "Jeg står ved døren og banker. Hvis noen tørster, hvis han bare vil slippe Meg inn, vil Jeg komme." Men ingen åpnet døren. Skjønner? De satte Ham på utsiden. Hva var det? De hadde . . . Frøet falt på dem. Skjønner? Skjønner?

324 Men noe falt i forfølgelsens dal. Noen frø gikk ned i forfølgelsens dal. Nå, i dalen er det du finner vannet, den beste jorden. Når du tar noen som har blitt slått ned inntil han har fått slått all teologien ut av seg, ledd av, gjort narr av, der han har vært gjennom en hard skole og fått slipt alt sammen ut av seg, inntil metallet har blitt ferdig til å bearbeide, vil du finne ut at det er litt fuktighet rundt der. Det er riktig. Nede i dalen, den karen har blitt slengt ned i dalen, sparket ut av organisasjonen sin. Han er "nede i kjelleren," som de kaller det. Skjønner? Ikke i kjelleren, men "dalen," har vi lært. Nede i dalen, vet dere, det er der Liljen vokser, også, vet dere. Hm-hmh. Hm-hmh. Det er riktig, ser dere, "I dalen." Ja vel. Noe falt i forfølgelsens dal, hard prøvelse. Noen av Frøene falt ned der, forfølgelsens dal, harde prøvelser, bli kalt hva som helst slik Liljen ble kalt, "Beelsebul," gjort narr av.

325 Men i denne dalen er strømmene av vann. Salme 1, sier: "Salig er den mann." La meg bare lese den. La meg vise hva som er i denne dalen. Hva, Salmene . . . Jeg trodde jeg ikke fikk tid, men vi vil bare ta oss tid, ser dere, til å lese denne, ser dere, til å ha denne her. Vi skal lese denne og se hva denne mannen er her nede, det er nøyaktig der han er plantet. Om han er plantet på . . . oppe på en støvete ørkenklippe, der det ikke er noe jord i det hele tatt, eller er han plantet i dalen? Ja vel.

Salig er den mann som ikke vandrer etter ugudeliges råd, visdommen . . .

Amen. Amen. Amen. Amen.

. . . ikke vandrer etter ugudeliges råd, . . . står på synderes vei, . . . sitter på spotteres sete.

Men som har sin lyst i HERRENS lov, Ordet, som grunner på hans lov, Ordet, dag og natt.

Han skal være lik et tre som er plantet ved strømmer av vann, . . .

326 “Elver.” Hva er det? De ni åndelige gavene. Strømmer av ett “Vann,” én Ånd. Ett Vann, men kommer fra ni ulike kilder, strømmer av Vann. Skjønner?

. . . strømmer av vann, som gir sin frukt, Åndens frukt, i sin tid; og som har blader som ikke visner. Og alt han gjør, det skal lykkes.

327 Ser dere, noe falt ned i den dalen der, der disse strømmene er. Og ga . . . La du merke til det? Jeg vil berøre noe annet. Hva gjorde det? Det falt ned i strømmen . . .

328 Det var ikke satt ut. Han skal være lik et tre som er “satt ut, flyttet fra *dette* til *det*”? Han var “plantet.” Hva? Forutbestemt. Den tanken fra Gud, før verdens grunnleggelse, plasserte ham der. Skjønner? Ikke satt ut, ikke tilfeldig; men ble “plantet,” forutbestemt (hva?) for strømmene av Vann. Åh!

329 “Hans rot skal ikke visne.” Åh, halleluja! “Selv om han dør, vil Jeg reise ham opp igjen på den siste dag.” Det er riktig.

330 Han er forutbestemt til å være Der, ikke bare tilfeldig. Han var forutbestemt til å gripe det Ordet når Det ble sådd. Og det skal være rett der. Når det fester seg, er den der. Han er plantet, ikke bare stukket ned. Han er faktisk plantet. Det er riktig. Stor forskjell: på å stikke en pinne i jorden, enn å plante noe. Det er annerledes. Frøet ble plantet; Det fant Sine egne hull for røttene. Da Vannet begynte å komme inn og lot sitt Liv bryte fram, Ånden, begynte det å si . . .

Du sier: “Det er ni åndelig gaver.”

Han sa: “Amen.”

“Jesus, samme i går og for evig.”

“Amen.”

“Han helbreder fremdeles akkurat slik Han alltid gjorde.”

“Amen. Amen. Amen.” Skjønner?

331 Han er plantet ved strømmer, strømmer som kommer fra alle kanter, strømmer av Vann. Ikke rart han ikke kan visne. Ikke rart, han er plantet. Noen av Frøene falt der borte. Han kan ikke dø. Det er rett i Livets elv. Det bærer stadig frukt. Det er riktig. Det trekker Sitt Liv fra disse strømmene, “strømmer,” Det nye

testamente, Det gamle testamente. Amen. Får bare næring hele veien gjennom! Åh, broder!

Vil dere elske Ham? Amen.

Vil dere prise Ham? Amen.

Vil dere tilbe Ham? Amen.

Amen. Amen.

³³² Ja, sir. Ja, sir. Åh, jeg elsker det! Gjør ikke dere? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja.

...gir sin, *gir av sin frukt i sin tid*; ... (1. Mosebok 1:11)

³³³ "Gir sin frukt." Hvilke frukter? Fruktene av hva? Hans frukter. Hvilke frukter? Hans Egne frukter. Hvilken frukt er det? Bibelen. Skjønner? Det hele er her. Frukten, kjærligheten, er her i Bibelen. Glede, her i Bibelen. Kraft, Hellig Ånd, alle disse tingene her, Guddommelig helbredelse, Guds løfter, det er fruktene. Her er Det. Og hvis han er plantet i Dette, er dette plantet i den—den rette slags jord i tro. Hva gjør tro? Tro begynner å avle Det fram, amen, begynner å få det til å komme opp. Skjønner? Slik er det; lar det komme opp. Ja visst. "Han skal være lik et tre som er plantet ved strømmene; gir sin frukt i sin tid."

³³⁴ Nå, hva slags frukt vil det bringe fram? Johannes 14:11, Johannes 14:11, sa Han, sa Jesus: "Den . . ." Jeg tror det er 14:12. Og Jesus sa: "Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør." Hvorfor? Det samme Ordet er i ham. Han var Ordet. Er det riktig? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] "Og dersom dere blir i Meg, og Mine Ord blir i dere, så be om hva dere vil."

³³⁵ Jeg snakket med broder Evans bak der for ikke lenge siden. Han kom opp hit. Han kjører så langt! Han mistet bilen sin. Satte den der borte ved Miller's, glemte nøklene igjen i den, noen kom forbi og stjal den. Han hadde alt han eide i den. Han kom bort. Han, ham og broder Fred og broder Tom, noen av dem kom bort til huset. Og sa . . . Vel, han så ut som en liten unge som noen hadde stjålet godteriet fra; han, bare helt slått ut, vet dere. Han sa: "Jeg vet rett og slett ikke hva jeg skal gjøre." Jeg sa: "Vel, . . ."

³³⁶ Nå hva er det? Nå, de kommer, hva er det første? Til Ordet; be Faderen. "Dersom dere blir i Meg, og Mine Ord blir i dere, så be om hva dere vil." Hva? Hold deg til Ordet, bare hold deg rett til Ordet.

³³⁷ Jeg sa: "La oss be." Vi knelte ned på gulvet og begynte å be.

³³⁸ Og mens vi var der og ba, sa jeg: "Får, jeg kommer til Deg, i Herren Jesu Navn. Her er en broder som bruker, arbeider bare noen få dager i uken. Hendene hans er helt oppskrubbet etter å ha reparert gamle, ødelagte biler og slikt som det, for å få nok penger til å kjøre fjorten til femten hundre miles hver søndag for å komme til møtene. Har en flokk med unger å mate. Det koster

ham cirka rundt femti eller sytti-fem dollar i uken for å ta den turen, bare for å komme på møte. Skjønner? Riktig. Han kom opp hit for å prøve å høre Ordet, etter som vi prøver å gjøre alt vi kan for å stride for Det.” Og jeg sa: “Nå, en eller annen ond person har stjålet bilen hans.” Hva var Det? Jeg sa: “Nå, Herre, ber jeg Deg gi ham tilbake bilen sin i Jesu Kristi Navn.”

³³⁹ Hva gjorde jeg? Jeg plasserte det Ordet, det løftet, fremfor Gud, forsegle Det med Navnet Jesus og sendte Ordet ut. Rett ned gaten gikk Det, langt ut der, fant stedet der det begynte; som en hund på et kaninspor. Skjønner? Her kom Han, rett nedover gaten, ulende. Kom ned dit, omtrent halvveis til Bowling Green, Kentucky. Hva brøt fram? Ordet fant ham.

³⁴⁰ Akkurat da brøt det fram en visjon. Jeg så en mann, gulaktig skjorte på seg, som kjørte, en ung kar, hadde en gang vært en kristen. Ordet traff ham. “Du gjør galt.” Ordet fanget ham. Han sendte ut Sitt Ord, ser dere, ser dere, og fanget ham. “Du kommer til å bli tatt for dette en dag, og loven kommer til å ta deg for å gjøre dette. Snu rundt og kjør den tilbake.” Ordet fikk tak i ham. Han hadde en gang vært en kristen. Jeg så ham kjøre den opp hit, satte den på kanten av gaten.

³⁴¹ Jeg sa: “Nå, brødre, bare dra rett ut, en bestemt vei *her*, du vil finne bilen din. Men, vent her en stund, inntil han kommer tilbake med den. Nå, du hadde en full bensintank?”

“Ja,” sa han.

³⁴² Jeg sa: “Alt vil være på plass. Men halvparten av bensinen er borte, fordi den brukte halvparten på kjøringen. Han var omtrent halvveis til Bowling Green, det ble brukt på cirka—cirka hundre miles.”

³⁴³ Da han fant den, var det slik den stod, helt nøyaktig slik. Hva var det? Ordet gikk og fikk tak i ham.

³⁴⁴ Kom tilbake og fortalte, ikke lenge etter det, at en mann kjøpte en bil fra ham. Han stakk av og betalte ikke for den. Skjønner? Sa: “Broder Branham . . .”

³⁴⁵ Jeg tenkte, “Den stakkars mannen!” Skyldte ham fire hundre dollar. Jeg sa: “Jeg ber.” Jeg sendte Ordet. Ordet gikk, fulgte etter i sporene hans, fant ham.

³⁴⁶ Da, vi dro ned for å finne mannen. Han, hadde aldri vært en kristen, ser dere, han—han . . . Han lo. De spurte ham, om å være med på møte en gang. Han sa: “Vel, mens predikanten preker, vil jeg se etter pene blondiner.” Så, dere skjønner, du kan ikke finne . . . Ja. Det er—det er—det er djevelen, det er, ser dere. Derfor kunne ikke Ordet holde fast på ham.

³⁴⁷ Men hva gjorde Ordet? Det holdt øye med ham. Skjønner? Bare ikke . . . Broder Welch bare fortsatte å holde fast, sa: “Det vil ordne seg. Det vil ordne seg.” Ordet gikk etter ham. Skjønner?

“Dersom dere blir i Meg, og Mine Ord blir i dere, så be om hva dere vil.” Skjønner? Ordet gikk etter ham.

348 Før du visste ordet av det, kjørte en av guttene hans forbi nedover gaten her, og der var den. Han så mannen i bilen, fikk tak i nummeret hans, snudde, kjørte til broder Wood. De ringte, fant ut hvor den var. Han var i Bowling Green.

349 Gud i Himmelen vet, jeg hørte ikke ett ord om det, visste ikke noe om det.

350 Forrige søndag, ettermiddag, det var en uke siden, da vi var ferdige med å tale her, dro opp dit og skiftet klær og gjorde meg klar til å reise til Florida, for . . . eller ned . . . broder Welch, for møtet neste kveld. Da jeg satte meg i bilen, så jeg den mannen. Jeg sa: “Broder Welch . . .” Jeg kunne ikke fortelle ham, nå. Han måtte ta steget selv, ser dere, akkurat som Meda måtte ta sin avgjørelse der. Skjønner? Jeg sa: “Vi reiser gjennom Bowling Green.”

Han sa: “Det er omtrent tretti miles unna.”

351 Kjørte videre nedover veien. Jeg tenkte, “Åh, han—han, han vil—han vil skjønne det. Skjønner? Han vil skjønne det. Skjønner? Han er bare nødt til å skjønne det.”

352 Kjørte videre nedover. Søster Evans og jeg. . . Og etter en stund, sa han: “Vet du, broder Branham,” sa han, “har jeg vært så treg?” Sa: “Du sa Bowling Green, for en stund siden.”

“Ja.”

353 Han sa: “Vet du den mannen som tok pengene mine, stakk av gårde med det?”

“Ja.”

354 Sa: “Han er i Bowling Green. Jeg har tenkt på det. Bare . . . jeg har noe her. Jeg skal kjøre til siden, finne ut hvor han er. Så vil jeg dra . . .” Jeg sa . . .

355 Sa: “Hva vil du gjøre? Vil du dra videre ned dit, få tak i pengene dine?”

356 Nå, ser dere, hvis jeg fortalte ham, så . . . Ser dere, han har noe å gjøre selv. Skjønner? Han har noe å gjøre. Jeg kunne ikke fortelle ham. Hvis jeg gjorde det, ville det ødelegge visjonen rett der. Skjønner? Så jeg måtte la . . . Skjønner? Akkurat som . . .

357 Hvorfor stod Jesus der, sa til Maria og Martha: “Ta bort steinen?” Ja, Han var Gud. Han kunne sagt: “Stein, bli til intet,” og den ville ikke vært der. Men hun hadde noe å gjøre.

358 Hvorfor stod Han der, så på høsten? Tror dere Han var høstens Herre? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han sa til disiplene Sine: “Dere må be høstens Herre om at Han må sende arbeidere ut i Sin høst.” Med andre ord: “Dere må be Meg om å gjøre det Jeg kommer til å gjøre.” Skjønner?

359 Vi er kamerater. Vi er—vi er . . . Det er en Menighet. Vi har noe å gjøre, selv. Du har noe å gjøre. Her er Evangeliet, jeg kjenner Det, men hvis du bare sitter her og ikke forkynner Det, hva godt vil Det gjøre? Skjønner? Du har noe å gjøre. Du må anstrenge deg litt. Du må . . . Du sier: “Vel, jeg tror Gud kan helbrede, men jeg vet ganske enkelt ikke.” Reis deg og la det Ordet bli ditt ord. Tro Det. Ikke resonnér med Det; bare tro Det.

360 Jeg sa: “Vel. . .” Jeg visste at hvis han ikke dro, ville han miste det. Jeg sa: “Hvis det var meg, hvis det var meg, ville jeg få tak i pengene mine akkurat nå.” Og han gjorde det. Da han fikk mannen opp av sengen, hadde han noen penger. Han bare ringte over til naboen, fikk resten av det, betalte det tilbake.

361 Hva er det? Det er Ordet. Ser dere, hvis Det kan finne et sted, kan Det snu. Nå, det samme med Guddommelig helbredelse.

362 Nå, hva om broder Welch ville ha sagt: “Vel, tror ikke jeg vil dra ned; tror bare jeg vil dra den andre retningen.” Hva om den karen sa: “Vel, jeg drar ikke ut dit hvor den bilen ikke er”? Skjønner? Det ville ikke skje.

363 Men du må tro. Du må tro det. Og det er . . . Så faller det inn i en trosatmosfære, og det er nødt til å frembringe det. Det er bare nødt til det. Åh, det er . . .

364 Har du noen gang tenkt på når noen ble oppreist fra de døde, hva som skjer? Har du noen gang tenkt, i Finland der, den gangen da den lille gutten ble oppreist fra de døde? Hans ånd var gått fra ham. Nå, Ordet må gå ut gjennom endeløst rom der ute og plukke opp den lille sjelen og bringe den rett tilbake. Hvordan kan Det gjøre det? Det er Ordet: “Helbred de syke. Oppreis de døde.” Skjønner? Hvordan skal Han gjøre det? Det må komme ved et vannet Ord. Han hadde vist visjonen, og det er nødt til å skje. Der lå gutten. Der ligger alt der nøyaktig slik Han sa det, to år før. Og der lå det. Det var grunnen til at jeg fortalte om bjørnen som kom nedover fjellet, hva enn det var: det er nødt til å skje, må bare bli slik. Skjønner? Hva gjorde Det? Ordet!

365 Jeg sa: “Himmelske Far, i hjemlandet sa Du til meg for omtrent to år siden, at denne lille gutten ville oppstå fra de døde. Derfor, på grunnlaget av Ditt Ord, Ditt løfte. Før det første, sa Ordet: ‘Disse tegn skal følge dem som tror.’ Du sendte disiplene Dine fremad, Du, og sa at de skulle ‘helbrede de syke, reise opp de døde, kaste ut djevler.’ Deretter, ved en visjon viste Du meg i hjemlandet at denne lille guttens . . . skulle komme tilbake til liv igjen.”

366 “Derfor, død, du kan ikke holde på ham lenger. Jeg har Herrens Ord.”

367 Ikke meg; jeg er ikke Ordet. Han er Ordet. Skjønner? Hvis jeg var Ordet . . . Det er bare Én Person som kunne være Ordet, det var Jesus. Han var Guds talte Ord ved en jomfrufødsel. Jeg er en fordervelse, ser dere, jeg er—jeg er resultatet av en forening

mellom min far og mor. *Dette* må dø; *det* er meg, ser dere, kroppen som må dø.

368 Var ikke slik med Jesus. Han var Ordet. Han var født jomfruelig. Broder, det var ingen kvinne, mann, eller noe annet som hadde noe med Ham å gjøre. Kvinnen var utklekkingsmaskinen, det er riktig, og Han diet hennes bryst og så videre. Det kan ha vært sant om det. Men, la meg fortelle deg, Han var Gud. Det var Hvem Han var. Var ikke noe sex ved det i det hele tatt. Han måtte være uten sex, for å bringe fram Liv gjennom Blodet; som vi vil komme til om en liten stund. Og så, se, Han var Ordet.

369 “Men Herrens Ord. . .” Profetene var ikke Ordet. “Men Herrens Ord kom *til* profetene.” Ikke. . . De var ikke Ordet. Ordet kom *til* dem.

370 Det er slik Det gjør med oss i dag. Da Ordet kom til den lille gutten, hva var det? En visjon. Hva var det for bjørnen? Hva var det for disse andre tingene? Bare en visjon. Det er Herrens Ord, som kom til det. Så hva gjør det? Det holder fast der.

371 Nå, det må bli talt først. “Død, gi ham tilbake. I Jesu Kristi Navn, sender jeg ut Ordet.” Griper tak, akkurat som Det grep tak i den gutten som kjørte ned hit til Bowling Green med den stjalne bilen. Her går det over *hit* og griper tak igjen. Hva gjør Det? Det fanger den—den lille ånden, bringer den rett tilbake hit og overleverer den til kroppen, akkurat som Ordet sa Det ville gjøre. Der er det. Hva gjør det? Tro, ikke kunnskap.

372 Du sier: “Nå, la oss se. Luften er lagd av *så-og-så*. Det er så mye syre. Det er så mye gass. Det er så mye kosmisk lys. Jeg kan regne det ut. Og kanskje hvis jeg. . .” Åh, du er—du er. . . Du sløser bort tiden.

373 Ikke visdom; tro! Ikke visdom; vil fortelle deg at det ikke kan skje. Tro beviser at det har skjedd, ser dere, det er riktig, viser at Han er den samme i går, i dag og for evig. Ja vel.

La oss skynde oss nå. Vi må skynde oss.

374 “Bringer fram frukt av Sitt slag.” Johannes 14 sier, at: “Den som gjør Min. . . Den som tror på Meg, gjerningene, tegnene som Jeg gjør. . .”

Nå, du sier: “Er det tegnene Han gjør?”

375 Han gikk inn i et hus der en liten jente, den eneste datteren til en prest, lå; død, kald, blek, var lagt på likstrå. Hun hadde sannsynligvis vært død et par timer før Han kom dit. De hadde lagt henne på en liten sofa, og det var like før de tok henne for å balsamere henne. Jesus går rett inn i rommet der hun var, på den måten. De sørget og gråt slik. Han viste dem alle ut, sa: “Gå ut herfra. Gå ut.” Sa: “Kom hit, Peter, Jakob og Johannes. Jeg vet dere tror.” Sa til faren: “Du trodde, eller så ville du ikke ha kommet etter Meg.”

Og moren sa: “Herre, jeg tror.” Skjønner?

Sa: “Stå her.”

³⁷⁶ Han kikket. Der ute stod en liten—liten jente. Sa: “Tabita,” det betyr: “pike.” Halleluja! Han trengte ikke å be. Han var Ordet. Hm-hmh.

³⁷⁷ Jeg trenger ikke be hvis jeg kan se visjonen, fordi Ordet er allerede klargjort. Jeg må be for å få tak i Ordet, få tak i hva Gud sier. Deretter kan jeg tale Det, etter at jeg har fått tak i hva Han sa.

³⁷⁸ Men Han var Ordet. Amen. “Pike, Jeg sier til deg: reis deg.” Reiste henne opp med hånden. Slik er det. Skjønner? Åh, du!

³⁷⁹ Det er manifestasjon. “Bringer fram av sitt slag.” Jesus sa: “Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør.”

³⁸⁰ Så, disse, ser dere, alle disse tingene fra disse denominasjonene og slikt, de har fått til en slik sammenblanding av skitt og synd, akkurat som jordens morsliv har gjort med skapelsen. Det er riktig. Åh, du! Hvordan kan det skje? Hvordan kan det sanne Guds Ord vokse i disse kort-klippede, shortskleddede, sigarett-røykende, bowlinghall-hengende kirke-medlemmene? Hvordan kan det, når slike fornøyles-elskende, -søkende mengder som det, henger ute og elsker slike ting som det og elsker verden? Hvordan kan Guds kjærlighet komme inn? Hvordan kan Guds Frø vokse i en slik jord som det? Det vil aldri slå rot. Det vil aldri bringe noe Liv med seg. Det vil ligge der på de gamle, støvete, denominelle steinene og råtne bort, men det vil aldri bringe Liv. Ja, sir, Ja, sir.

³⁸¹ Søker nytelser, “Elsker nytelser mer enn de elsker Gud.” Forferdelig! Men, de er smarte. De er dobbelt så smarte som—som den andre klassen. Ja visst. Smarte, utdannede, visdomssøkende, akkurat som Eva var, og de fikk den samme dosen hun fikk, helt nøyaktig. Det er Sannheten.

³⁸² Hvordan kunne en lilje leve, et lilje-Frø leve og vokse når det trives i vann, vokse i en av de støvete denominasjonene? Hvordan kunne det gjøre det, når det trives i Vann. Vann er Ånden. “De har en form for gudsfrykt, men forneker Ådens kraft.” Skjønner? Selv om Ordet faller på dem, kan Det ikke vokse. Det kan ikke vokse. Akkurat som Ordet var i Eva, men Det kunne ikke vokse. Hvorfor? Hun tok imot visdom, satans visdom. Ordet kommer til dem. Ordet faller på dem. Ja visst, gjør Det det. Ja, sir. Vokser . . . Det, Det faller på dem. De kan høre Ordet forkynt.

³⁸³ Har du noen gang sett folk sitte i menigheten, som aldri vil foreta seg noe? Taler til kvinnene om kort-klippet hår; år etter år, går forbi, har fremdeles kortklippet hår. Snakker til menn om røyking, kvinner om drikking; de drikker videre like fullt. Akkurat som å helle vann på gåsa. Det har ikke noe sted å vokse. Skjønner? Det er den gamle nytelsessyke, populariteten: “Vel, la

resten av kvinnene gjøre det først, så vil jeg.” Jeg bryr meg ikke om hva de gjør. Det er din plikt å følge Guds Ord. Det er riktig. Skjønner?

³⁸⁴ Selv om Ordet faller på dem, kan Det ikke vokse. Satans visdom, ser dere, så det blir bare denominelt støv. De kan ikke tro på Hebreerne 13:8, helt oppblåst med visdommen, ingenting Det kan vokse i. Skjønner? Hvordan kan de tro Hebreerne 13:8: “Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig”? Kunne ikke gjøre det. Skjønner?

³⁸⁵ Åh, de sier de tror Det. Åh, forteller du dem Det, sier de: “Ja visst, vi tror Det.” Så vis meg fruktene av det. La meg se det. La meg se det bli gjort. La meg se menigheten som du forkynner til gjøre det de gjorde i den første apostoliske Menigheten da, som trodde Ordet.

³⁸⁶ Dere forvrenger dåpen. Dere forvrenger bevisene. Dere får det til å passe en eller annen læresetning; istedenfor å ta Ordet, la Ordet bære Sin egen frukt. Dere lager ett eller annet som dere må gjøre, for å gi dere et bevis på Det. Og satan kan gjengi ethvert bevis som dere legger fram. Ja visst, kan han det, det kan han sannelig. Men han kan ikke frembringe Ordet. Det er en ting som brenner ham opp. Han kan ganske enkelt ikke gjøre det. Ja, sir. Åh, ja.

³⁸⁷ Se nå på Kain og Abel. Begge to var oppriktige. Kain tok ved sin visdom etter sin mors menighet, Eva. Det var moren hans. Hvor mange vet at Eva var moren til Kain? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja visst. Ja vel. Som sin mor, tok han resonnering, ser dere, visdom, sin egen visdom. Et vakkert offer; han hadde blomstene. Han hadde markens frukter. Sa: “Vel, nå, så visst, ser dere,” sa han, “Gud. . .” Det var akkurat som satan sa til—til Eva: “Så visst, så visst. . .” “Så visst vil Gud motta mitt offer. Jeg har bygd et nydelig alter. Jeg har det så pent. Det er pyntet så fint.”

³⁸⁸ Akkurat som denne påsken vil bli, de vil bruke millioner av dollar over nasjonen for å sette påskeblomster på et eller annet alter. Altere ble ikke lagd for blomster; det er for offer. Skjønner? Det viser bare den samme gamle ånden til Kain, ser dere, samme gamle—gamle djevelen fra Eden. Skjønner?

³⁸⁹ Hva—hva skjedde? Kain tenkte, “Så visst. . .” Du vet at mannen var oppriktig, fordi det betydde Liv eller død, for ham.

³⁹⁰ Og, disse menneskene, ikke tro at de er hyklere. De er oppriktige. Du sier: “Så, de kunne være oppriktige og ta feil?” Ja visst. En mann kan ta arsenikk og oppriktig tro at han tar lakserolje eller noe, noe annet. Skjønner? Oppriktig; det teller ikke. Det er Sannheten, ikke oppriktighet. Sannhet!

³⁹¹ De kvinnene der borte i Afrika ofrer de små babyene sine til guder, alligatorene. Er du så oppriktig? Nei. Hvor mange av dem står, kineserne, brekker bena sine for kjøkken-guder! Og

hva med muhammedanerne og der oppe, og de som går på ild? Og putter ting, åh, slår en krok i kjøttet i munnen og syr igjen munnen sin.

³⁹² Og noen av dem putter en pinne. . . Jeg har en statue der oppe, en liten figur, måten han ofrer til sin gud på og tror han vil gå til Himmelen. En prest putter en pinne i munnen hans, binder den fast rundt hodet hans med en lenke; kommer ned, tar hendene hans bak ham, legger føttene hans i lenker. Han kan ikke drikke, snakke, spise, eller noe annet inntil han dør.

³⁹³ Ser du noen kristne som gir et slikt offer? Dere vil ikke engang tro Sannheten, Ordet. Skjønner?

³⁹⁴ Nå, "Skjønnhet," sa han, "så visst vil Gud ta imot det. Se hvor vakkert alteret mitt er."

³⁹⁵ Ser dere den samme ånden i dag av visdom? "Vel, hvis vi bygger denne store denominasjonen, vil så visst Gud ta imot oss." Han vil ikke ta imot noe annet enn Sitt Ord. Nei. Skjønner?

³⁹⁶ "Vel," sier de, "nå, hør her, broder Branham, hvis vi—hvis vi sender ut så mange forkynnere hvert år. Vårt misjonsprogram i fjor forløp seg til over ett hundre tusen dollar." Det kan være aldri så bra, broder, men du er død inntil du anerkjenner Ordet og kommer til Det. Det er helt riktig.

³⁹⁷ "Ja, broder Branham, menigheten vår! Hva tror du at du er, bare en liten peanøtt-hjerne der nede?"

³⁹⁸ Det er sant. Nå, det er helt riktig. Det er sant. Men, hva enn jeg er, la meg holde meg til det Ordet. Det vil vokse til noe en dag. Skjønner? Bare hold deg til det Ordet, uansett hva det er. Vi har ikke annet enn dette lille tabernaklet her. Det er så mye som vi trenger på det nåværende tidspunkt, bare en plass å sitte, fordi vi venter på at Jesus skal komme.

³⁹⁹ Vi vil ikke ha noen kjempestor denominasjon og måtte bruke millioner hvert år på bygninger og slike ting; og folk prøver å forkynne Ordet og lider der ute uten noe å spise, og slike ting som det. Hva er i veien med folk? Er det ikke. . . Åh, ser ut som folk kunne våkne opp.

⁴⁰⁰ Men, alle som kunne ta imot katolisismen, kunne være blinde nok til å ta imot hva som helst. Jeg sier dere Sannheten. Alle som sluker det, kunne—kunne. . . "Vise menn," ikke rart, Bibelen sier at, "selv kongene på jorden drev hor med henne." Og de vise menn, kunnskap, ser dere, og de gjør det, disse prestene, smarte mennene. Åh, du store, snakk om utdannet? Du, de må ha år, etter år, etter år, etter år.

⁴⁰¹ De sier de ikke lever med nonnene. Da vil jeg spørre deg om noe. Hvorfor blir de ikke sterilisert da? Hm-hmh. Hm-hmh. Hm-hmh. "De er Bruden, det der. Nonnene er Bruden. Og det er Brudgommen, selvfølgelig, ser dere." Det er riktig. Moder Priorinnen kveler babyene og legger dem i kalkgrotten. Tror dere

det ikke? Hør på en virkelig en som har vært der inne, vitne om det. Sier: “Nå, kom igjen, la loven arrestere meg.”

402 Og sa: “Vi vil gjøre det samme de gjorde i Russland, det samme de gjorde i Mexico. Vi vil publisere hele historien, når det kommer til regjeringen.”

403 Men hvordan skal man gjøre det nå når vi har lederen for det rett der i regjeringen? Skjønner? Skjønner? Det er det Ordet som må bli oppfylt: “De organiserte et bilde der borte, til dyret som satt der. Og de snakket sammen og ga makt til dette dyret, til å tale.” Åh, broder, det Ordet vil stå rett der. Ikke kommunismen som vil ta over, men romanismen vil. Hm-hmh.

404 Se nå her på dette. Kain sa: “Så visst vil Han ta imot mitt offer.” Men hva slags? Han sa: “Jeg lagde et offer.” Men hva slags offer var det? Planteliv: planter, blomster, grønnsaker. Planteliv, (hva?) det er ingen lidelse ved det, ingen straff.

405 Folk vil ikke lide. Det er det som er i veien i dag. De kommer, de hadde kommet akkurat nå og trodd dette Ordet hvis de ikke hadde behøvd å gå ut av menigheten sin, hvis de ikke hadde behøvd å bli ledd av, gjort narr av. Nei. De vil ha planteliv, en eller annen slags visdom. “Vel, *dette* livet er like så bra som Det.” Det er det ikke. Jeg skal vise deg hvor det kommer fra om bare et øyeblikk, om Herren vil.

Men, “Abel, ved tro.” Glory!

406 Kain, ved visdom, sa: “Gud vil helt sikkert ta imot dette. Her er et alter. Jeg har en menighet.” Det er det en menighet er, et alter, sted for tilbedelse. Ja vel. “Jeg har et alter. Jeg vil tilbe like så oppriktig som min bror. Og jeg har noe vakkert her til det. Så visst vil Gud ta imot det.” Det var det samme djevelen fortalte moren hans; samme løgn, visdom.

407 Nå, Abel. Hebreerne 11 sier:

Ved tro bar Abel fram for Gud et mye bedre offer enn Kain bar fram, . . . ved den taler han ennå, selv om han er død.

408 Skjønner? “Abel. . .” Ved hva? Visdom? Ved teologi? “Ved tro bar han fram for Gud et mye bedre offer.” Ved tro på hva? Ved tro på hva? Ved. . . Hvor hadde han sin tro?

409 Der, bare hans far og mor, ham og hans halvbror, hvordan i all verden kunne det ha seg? Hvor kunne—kunne han få det? Hva hadde han tro på? Tro på planteliv, tro på *dette*? Nei, sir. Han hadde tro på Ordet. Fordi han ønsket å vite hvorfor han var utenfor hagen. “Hvorfor ble vi utestengt?”

410 Moren ville måtte si: “Fordi jeg hørte på en løgn fra djevelen. Fordi *denne* gutten her ble født på en *slik-og-slik* måte, det var derfor Gud stengte oss ute.”

411 “Vel,” sa han, “jeg kan ikke engang gå i nærheten av porten. Det er en Kjerub der med et sverd, som vokter Livets Tre.” Så, ved tro!

412 Ser dere, ved visdom bar Kain fram, vet dere, uten å kjenne Ordet, men bare tenkte, ved visdom. Han lagde et fint sted og gjorde det pent og vakkert.

413 Men, “Abel,” ingen hadde fortalt ham, nå, bare en gutt, “ved tro så han at det ikke var planteliv; det var et seksuelt forhold, ved blod.” Slik er det, broder. Vad over toppen av Det en gang.

414 Ved tro ser fremdeles Hans barn det. Han lærte det aldri ved en eller annen slags visdom nå. Det kommer ikke ved visdom. Det kommer ved tro. Bibelen sier: “Abel, ved tro.”

Hva ofret han? Blod, fra levende liv, dyreliv.

415 Vi er dyr, selv. Vi er varmlodige dyr. Det er helt riktig. Høyere art, det høyeste dyret, men med sjelen der inne. Det er det som er liv.

416 Nå, merk deg. Ved tro så Abel åpenbaringen, visjonen, og bar fram et levende, rennende blod, fordi livet var i blodet.

417 Liv er i stilken på—på blomsten. Og det er planteliv som ikke har noen følelse. Jeg håpet på at det ville synke inn. [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

418 “Abel, ved tro,” holdt seg til Ordet. Ved tro, ikke ved visdom. “Ved tro så han at det var sex, blod.” Blodcellen kommer fra hannen. Mannen har blodcellen i sæden. Hemoglobinet er blodet, kommer gjennom hannen. Og Adam visste at det ikke var epler og ferskener og poteter, eller hva enn det var, som drev dem ut av Edens hage, som forårsaket synden. Det var sex, blod, og han ofret blod tilbake. Ved tro gjorde han det, ikke ved visdom.

419 Hvordan skal en mann ved visdom kunne forstå det, når hele Bibelen og hele Guds Menighet er bygd på Guddommelig åpenbaring ved tro? “På denne klippe vil Jeg bygge Min Menighet.” Skjønner?

420 Hmh! “Åh,” sier de, “ja visst, vi tror Det.” Så hvor er Kristi Liv i disse formene? Hvor er Kristi Liv? Andre. . . Dere burde skrive ned noen av disse Skriftstedene. Skjønner? Hvor er Livet? Hvis. . . De sier: “Vel, vi tror. Vi tror. Vi tror.” Hvis du gjør det, så. . .

421 Jesus sa: “Disse tegn skal,” ikke kanskje, “de skal følge dem som tror.” Jesus sa: “Dersom en mann tror på Meg, skal han også gjøre de gjerninger Jeg gjør. Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør.”

422 Han vil ikke bare leke omkring. Han vil gjøre det. Hvordan kan det skje? Fordi det er selve det Livet som var i Kristus, som er i deg. Det vil ikke bringe fram noen visdom; det vil ikke vokse

i det. Det må fornekte visdommen for å ta troen. Tro på Ordet, ikke visdom på Ordet. Tro på Ordet!

423 Satan har mer visdom i det Ordet enn noen, alle predikantene til sammen, prester og alt mulig.

424 Har mer visdom, men han kan ikke ha tro. Tro vil få Det til å leve. Tro ville få ham til å omvende seg, vil få ham til å gå bort fra sin organisasjon. Hmh! Han har visdom, så han bare holder seg til det. Ja vel.

425 “Men Abel så ved tro at det var en seksuell handling, og han ofret blod, livet i blodet, og Gud tok imot det.”

426 Nå, i Andre Timoteus 2, 3, står det . . . Ordet kommer til dem nå. Men det vil falle i dårlig jord. Forstår dere? “De har en form for gudsfrykt, men forneker dens kraft,” Åndens kraft. Andre Timoteus 3, hvis dere skriver det ned. Ja vel. “Har en form for gudsfrykt.”

427 Hellige Ånds tegn på Evig Liv, de forneker Det. “Folk skal ikke tale i tunger. Nei. Ikke noe slikt som Guddommelig helbredelse, dåp i Den Hellige Ånd. De greiene var for apostlene.” Har en form!

428 Paulus sa, profeterte det. “I de siste dager, de siste tider, ville disse tingene finne sted.” Ikke på den tiden. “Og Ånden taler klart: i de siste dager, avslutningstiden, skal noen falle fra Troen,” og alle disse tingene. Skjønner? Der er det, “Har den formen for gudsfrykt.”

429 Nå, hvordan kan Den Hellige Ånds tegn på Evig Liv vokse i det kirkelige støvet, der det ikke er noe Åndens vann i det hele tatt? Skjønner? Kan ikke vokse i åkrene av denominell morro og visdom og forlystelser. Hvordan kan tegn og under fra den levende Gud vokse i en—en kvinne som ikke har vanlig anstendighet til å oppføre seg som en dame? Jeg ønsker å spørre dere om det. Hvordan kan Det vokse i en mann som kan stå på talerstolen, og som for en ussel matbillett eller en denominell anerkjennelse ville forbigå Guds Sannhet? Hvordan kan åndelige tegn følge det? Kan ikke gjøre det.

430 Hvordan kan—hvordan kan Det vokse i en predikant som tar denominasjonen sin ned, lar dem kle av seg på stranden der nede? Og her om kvelden, på et bestemt sted jeg nylig gikk forbi i går kveld i et bestemt sogn, og hadde en stor dansemoro der inne og holdt på, hvordan kan Åndens frukt vokse på et slikt sted som det? Det er på en kirkelig klippe, det er riktig, og ikke i forfølgelsens dal, å bli ledd av og gjort narr av.

431 Liljen sliter hardt. Dere husker prekenen min for ikke lenge siden, for noen år siden, om herr Lilje. Han strever. Der, Jesus sa: “Hvordan han . . . strever, heller ikke spinner han, og likevel sier Jeg dere: at Salomo i all sin prakt var ikke kledd som en.” Hvordan liljen trekker for å gjøre seg vakker, (for hva?) bare for

å gi ut. De som går forbi dufter en parfyme. [Broder Branham puster inn gjennom nesen—Red.] Bien flyr rett inn i hjertet hans og tar selve honningen rett bort fra ham. Han bare gir ut fritt. Strever for å gjøre det.

⁴³² Halleluja! Det er en ekte Guds mann, pastor Lilje, pastor herr Lilje, ja, sir, som strever i Ordet, ligger på sitt ansikt og roper ut til Gud: “Gud, jeg kan ikke se hvordan *dette* kan stemme *her*, *her*. Det må komme ved Ordet.” Når du ser det, og Gud gir det til deg, så gi ut fritt. Ikke ha en eller annen stor kampanje: “Hvis du garanterer meg så mange tusen dollar, vil jeg komme.” Men, fritt, “Hvis det er Timbuktu eller hvor enn det er, Gud, der Du vil at jeg skal så Frøene, vil jeg gi Det ut fritt.” Halleluja!

⁴³³ Jesus sa: “Salomo, i all sin prakt, er ikke kledd som den.” Sa: “Se på liljen.”

⁴³⁴ Stakkars lille kar, måtte lide som bare det for å få det han får, og bli ledd av og gjort narr av. Og alle de store geistlige sparket ham ut og kalte ham alle slags skitne navn. Men han holder seg rett med det Ordet, strever, dag og natt, ligger i dalen. Hva? Han er—han er på et sted hvor han kan tappe fra “strømmene av Vann.” Strever, (for hva?) for å gi ut. “For intet har dere mottatt det, for intet skal dere gi det.” Ja, sir. Åh, du!

Hvordan kan den vokse i den støvete grunnen på den kirkelige klippen?

⁴³⁵ Kains barn var visdom, vitenskapelig. Følg med på Kains barn nå etter som de kommer opp. La oss se på dem et øyeblikk. Kains barn, hva var de? Bygningsmenn, oppfinnere, store vitenskapsmenn. De hadde visdom. Skjønner? De—de—de bygde til og med bygninger, og lagde jern og blandet ting sammen. De var vitenskapsmenn, smarte, utdannede og religiøse.

⁴³⁶ Men hva frembrakte den avlingen av visdom? Død, for hele menneskeslekten da Guds dommer falt. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hva—hva gjorde gruppen? Frembrakte død. Skjønt, i all sin visdom og skarpsindighet, hva skjedde? De døde. Alle sammen gikk til grunne i Guds dom. Er det sant? [“Amen.”] Gud sa så. De var smarte, høyt utdannet, kultiverte, religiøse, veldig fine. Smarte, utdannede, stolte på sin visdom og drepte hele menneskeslekten.

⁴³⁷ Det samme gjør de akkurat nå, atombombene deres og slikt, slik at disse smarte vitenskapsmennene og slikt vil—vil ødelegge hele slekten. De har fått radioaktivt nedfall akkurat nå. Det er—det er. . . Bare brenner opp øyne dine, gir deg kreft, alt mulig. De—de slapp ut nok av det i havet, de kan ikke engang finne det noe mer. “Når det slippes ut, vil det ødelegge hele verden,” sier de. “Folk vil brenne opp i sin egen kropp.”

438 Ikke rart Bibelen sier: “Og fuglene i luften vil ete av hærførernes kjøtt,” og så videre; råtner på grunn av radioaktivt nedfall, alt mulig annet.

439 De gjør det selv, deres smarte visdom. Det var det som forårsaket at døden kom: smart visdom. Vær enkel, tro Guds Ord og lev. Ta visdommen din og dø. Ja vel. Høsten, endetiden, går de til grunne.

440 Vel, Abels barn var ydmyke, gårdsbrukere, gjetere; pastorer, vet dere. Gjetere, gårdsbrukere, ydmyke, gjorde ikke krav på å være smarte, men de bare holdt seg til Ordet. Hva brakte de fram i endetiden? En profet. Det gjorde det. En profet, for hva? De siste tiders tegn.

441 Da Noah stod i døråpningen og bygde på arken, sa han: “Det kommer et regn.” Han ble kalt en fanatiker, men han var en profet. Amen. Hva gjorde han? Brakte frelse til dem som trodde, og dem som ønsket å unnfly. Det var det den ydmyke, utdannede slekten brakte fram, som trodde på tro. Andre som trodde på kunnskap, de brakte fram død for hele menneskeslekten. Hva—hva gjorde de ydmyke med troen? Brakte fram frelse, en Herrens profet, som ga dem et tegn på at endetiden var der.

442 Tror du at de utdannede ville tro det? De fnyste og gikk bort, sa: “Hvor kommer regnet fra? Bevis vitenskapelig for meg hvor det er noe vann der oppe.” De vitenskapsmennene, gruppen av viktigperer, prøvde å vitenskapelig bevise at det ikke var noen Gud. Prøv!

443 Da *det* bildet ble tatt, så tok det dem helt på senga. Han kunne ikke forstå. Sa: “Det var et eller annet slags Lys som traff linsen.” Der var deres eget vitenskapelige apparat, kameraet som tok bildet av Det. Slik George Lacy sa, han sa: “Sir,” sa, “dette kameraet tar ikke psykologi. Lyset traff linsen. Det var der.” Sa: “Hva Det er, kan jeg ikke si deg, men Det var der.” Sa: “Jeg skal underskrive på det.” Han gjorde det. Og dere har det, selv. Ja, sir. Det var med FBI. Skjønner?

444 Vår Gud, i denne siste tid, lar ikke noe være uprøvd, men det Han viser er at denne verden ikke kan bestå. Visdom og kunnskap tiltar, farer gjennom luften som fly og—og jettfly og kjemper under vann. Og all slags korrupsjon, og lever i synd og prøver å bygge noe som vil beskytte dem.

445 Det er bare én ting: Guds rettferdighet står i Døren på Arken. Hvem er Døren? Kristus sa: “Jeg er Døren til saueinnhegningen.” Jeg leste i teksten min. “Mine får hører Min Røst. En fremmed vil de ikke følge.” Du vil aldri binde ham fast i en av de mange organisasjonene der ute. Han vil komme ut av det, så sikkert som bare det. “Jeg vil føre dem fra innhengningen, og Jeg vil lede dem. Jeg vil gå foran dem.” Amen. “De vil skjønne at det er Meg. Ingen kan vandre som Meg, ingen kan gjøre de tingene Jeg gjør,” ville Han sagt. Amen.

446 “Rabbi, nå vet vi at Du kommer fra Gud, for ingen kan gjøre disse miraklene som Du gjør uten at Gud er med ham.” Skjønner? Det er riktig. Nikodemus’ bekjennelse. Slik er det.

447 Den ydmyke lille slekten frembrakte en profet. Og den profeten, i de siste dager fra Abels barn, frembrakte en profet som viste de siste dagers tegn og ga dem en advarsel.

448 Omtrent det samme nå, tror jeg. “Den som har øre, la ham høre hva Ånden sier til oss.”

449 Så, ser dere, Livets Ordfrø kan ikke vokse i den slags atmosfære av visdom. Det kan ganske enkelt ikke gjøre det.

450 Moses og Josva hadde tro på Ordet. De andre ønsket å danse og kle av kvinnene; Kora, (hvorfor?) ved sin egyptiske visdom. Moses ville ikke ha det.

451 Se på disse Koraene i dag som lager en lett vei, danser, fester hele natten; kvinnene: kortklipt hår, korte kjoler, hva som helst. “Spiller ingen rolle. Det er helt i orden” Det er ikke helt i orden. Ordet sier at det ikke er rett. Det er riktig. Samme tingen. Skjønner?

452 Selv om alle sammen var døpt, alle sammen, Kora og alle var døpt, viser at det er den kirkelige typen igjen.

Du sier: “Ble de døpt?”

453 Første Korinterbrev 10:1 til 2. La oss bare lese det. Vi . . . Jeg vet det begynner å bli sent, men middagen vil ikke svi seg. Denne middagen varer kanskje litt lenger, hvis Herren bare fortsetter å mate oss. Skjønner? Første Korinterbrev 10. Nå, se her. Første Korinterbrev 10:1 til 2, har jeg. Nå, jeg har Andre Korinterbrev. Første Korinterbrev 10:1 til 2.

Dessuten, brødre, vil jeg ikke – vil jeg ikke at dere skal være uvitende om at våre . . . alle våre fedre var under skyen, alle gikk gjennom havet,

alle ble døpt til Moses i skyen og i havet;

454 Kora hadde den samme dåpen som resten av dem hadde. Men hva hadde han lyst til å gjøre? La kvinnene bare danse, og de drakk litt vin og festet litt, kledde av dem og drev hor, og det ene og det andre. Du vet at Bibelen sier at de gjorde det. De tok kvinnene og kledde av dem og fikk dem til å danse og slikt som det. Og Moses ble sint på dem. Husker dere den gangen? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hvorfor? De hadde dr. Kora med seg, som hadde visdom. Han sa: “Jeg vil føre dere tilbake til Egypt.” Det var dit de hadde dratt, også.

455 Men, broder Moses, da han kom ned, var det annerledes. Ham og Josva holdt seg til Ordet. Gud ga et løfte; de holdt seg til det. Ja vel.

456 Andre ønsket å danse og kle av seg, og fra, ved Koras visdom. Og ble alle sammen døpt, en.

⁴⁵⁷ Israel og Moab. Åh, jeg bare . . . du . . . jeg har vært gjennom det en gang. Vi tar ikke det. Jeg må skynde meg. Ja vel. Israel og Moab, dere vet hvordan det var der. En, like så fin, en med visdom, flotte store denominasjoner. Den andre, liten, interdenominell.

⁴⁵⁸ Så, en dag; til det kommer jeg til nå før vi avslutter. En dag møttes disse to store ressursene, eller maktene, for et oppgjør om Guds Ord.

⁴⁵⁹ Nå skal vi komme til klimakset. Vi kunne gå tilbake. Jeg kunne ta hundrevis. Jeg kunne stå her i en uke og aldri berøre overflaten av det, hvordan jeg kan bevise det rett der hva jeg snakker om. Men jeg håper dere får tak i det. Skjønner?

⁴⁶⁰ En dag kom det til et oppgjør. Visdom og tro kom til et oppgjør. Jesus og satan møttes. Det er riktig. Jesus og satan møttes. Disse to store maktene, visdom og kunnskap, kom til et oppgjør. Skjønner?

⁴⁶¹ Nå, begge to brukte Ordet. Stemmer det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Åh, broder, dette blir godt for meg. Skjønner? Ikke gå glipp av det, nå. Åh! Si: "Gud, åpne mitt hjerte." ["Gud, åpne mitt hjerte."]

⁴⁶² Begge brukte Guds Ord, samme Bibel. Men Det vil ikke fungere i en uomvendt kanal. Det vil det ganske enkelt ikke. Det vil det absolutt ikke. Begge brukte Guds Ord. Men satan brukte Det fra en hodekunnskap, ser dere, en hodekunnskap, og Det fungerte ikke.

⁴⁶³ Jeg har et Skriftsted her. Har dere noe imot at jeg leser det? [Forsamlingen sier: "Nei."—Red.] La oss ta Hebreerne, det 4. kapitlet, ganske raskt, bare et øyeblikk. Jeg ønsker å lese dette. Det så så godt ut for meg, akkurat her, Hebreerne 4. Og la oss finne fram Hebreerne 4, og begynne, 1 til 2.

Siden det gjenstår et løfte . . . å gå inn til hans hvile, så la oss derfor frykte, så ikke noen av dere skal vise seg å være det foruten.

For evangeliet ble også forkynt for oss slik som det ble for dem. Men ordet som de hørte, ble ikke til noen nytte for dem, fordi det ikke ble knyttet sammen med (kunnskap, visdom?) troen i dem . . . troen i dem som (hva?) hørte det.

⁴⁶⁴ Du kan ha hele Ordet, du kan kjenne Ordet fra A til Z, og Det vil aldri virke for deg. Har du sett menn ta Ordet og prøve å få Det til å virke, sier: "Broder, ære være Gud"? Det vil ganske enkelt ikke virke. Du kan ikke leke med Ordet. Nei, nei. Nei, nei. Uansett hva du bekjenner, vitner Ordet om Seg Selv. Uansett hva du hevder, gir Ordet vitnesbyrde. Det er riktig.

⁴⁶⁵ Nå, satan kjente Ordet. Han kjente Det fra A til Z. Vel, vet du hva? Jeg kan forestille meg at om han hadde en grad, ville han

hatt nok titler til å dekke fire eller fem papirark: “Dr., Pastor., Eldste, Ph., L.L., Q.D.,” hele alfabetet på alle måter. Hans grad ville være i Bibelen. Han kjenner ethvert Ord av Den. Ja visst gjør han det. Skjønner? Så, satan sa: “Nå, jeg kjenner Ordet.” Jeg vet at han kjente Ordet da han kom til Eva. Så, han hadde Det ved hodekunnskap, men Det virket ikke.

⁴⁶⁶ Jesus kjente Det ved tro, i åpenbaringen av Guds Ord i Sitt Eget forutbestemte Liv. Glory! Jeg håper det synker rett inn i hjertet deres. Jesus visste Hvem Han var. Satan undret seg. Han visste at Han var en forutbestemt Guds Skapning, at Gud Selv var manifestert i Ham. Det var ikke Ham som gjorde gjerningene. Det var Faderen som bodde i Ham. Amen.

⁴⁶⁷ La djevelen fly med all sin teologi. Jesus; satan kjente Det. Han kjente Ordet. Nå, han kunne sitere Skriften, ja du, akkurat som en vandrende Bibel. Han kunne bare sitere Det slik som *det*. [Broder Branham knipser raskt med fingeren mange ganger—Red.] Skjønner?

⁴⁶⁸ Men Jesus stod bare stille, for Han visste hvor Han stod. Han visste at Han var forutbestemt, “var Lammet slaktet før verdens grunnleggelse.” Han visste at Han var den Personen. Åh! Åh, broder! “Den som har et øre, la ham høre.” Han visste at Han var forutbestemt for det, og det var slik Han kjente Ordet. Skjønner? Og Det fungerte. Ja visst.

⁴⁶⁹ Satan kjente Det ved visdom. Det lyktes ikke. Han siterte det samme Ordet Jesus siterte, samme Bibel. Han siterte fra Salmene. “Han skal gi. . . Det er skrevet,” sa satan, “Han skal gi Sine Engler befaling om Deg, for at Du ikke skal støte Din fot mot noen stein. De skal løfte Deg opp.”

Han sa: “Og det er også skrevet. . .” Åh! Skjønner?

Satan kjente Det ved kunnskap.

⁴⁷⁰ Jesus kjente Det ved erfaring. Han kjente Det ved åpenbaring. Han visste at Han var den Guds Sønn som skulle komme til verden. Han kjente Sin posisjon. Han visste at Han ble født inn i denne verden for den hensikten. Og det er grunnen til at Guds Ord kunne virke gjennom Ham, fordi Han visste hva Han var. Glory! Har dere forstått det ennå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han visste hva Han var.

⁴⁷¹ Satan, på den andre siden, han visste hva han var. Og han visste at han med sin visdom ikke hadde noe med Ordet å gjøre, fordi Ordet var Gud. Forstår dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

⁴⁷² Nå, hvis Jesus visste Hvem Han var. . . Han var en forutbestemt Skapning i tiden. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Jesus, legemet, Han visste at Han var det forutbestemte Ordet, Guds Person som skulle stå fram på den tiden for å være Offeret for synd. Og Han kjente Sin motstander.

(Som jeg talte om for noen søndager siden.) Han kjente Sin motstander; og Han visste Hvem Han var. Derfor møttes de to maktene, kunnskap og tro. Jesus visste Hvem Han var.

473 Satan kjente Bibelen like godt som Jesus gjorde, men Det virket ikke for satan. Skjønner?

474 Uansett hvor mye kunnskap du har, vil det ikke fungere. Nå, ta det tilbake til noen av disse store organisasjonene. Tenk på det, et øyeblikk. De sier: “Vel, vi har Ordet.” La meg se det virke. Dere katolikker, dere sier dere er de opprinnelige. La oss se det. Vis meg dine gjerninger, uten din . . . Eller, vis meg dine gjerninger, ved eller uten din tro, og jeg skal vise deg mine ved min tro. Skjønner? Se hva Ordet sa.

475 Kan du plante et frø uten at det manifesterer hva det er, hvis det vokser? Kan du plante et hvetekorn uten å få hvetete, hvis det vokser? Kan du plante en potet uten at det frembringer potet? Kan du plante en blomst uten at det blir den slags blomst? Skjønner?

476 Så, hvis du er tilsådd, og Guds Frø er i ditt hjerte, er Det nødt til å bringe fram Det. Jesus sa: “Han skal gjøre Mine gjerninger, dersom han tror på Meg.” Hvis han sier han tror Det, og disse ikke følger ham, er han en løgner. “Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør; selv mer enn dette, for Jeg går til Min Far.” Ja, Det er sterkt! Hvis de ikke bare treffer en skrent og glir ned, bort på en eller annen stein et sted! Faller Det bare ned i dalen slik at vinden ikke kan blåse Det bort, og fuglene ikke kan få tak i Det, vil Det vokse.

477 Skjul Det nede i ditt hjerte. David sa: “Din lov har jeg skjult i mitt hjerte,” så ingen denominasjon kan ta Det ut, fuglene ikke kan plukke Det opp. “Jeg har Det skjult *her*. Jeg grunner på Det dag og natt. De er skrevet på sengestolpene mine og overalt. Jeg har Dem, har bundet Dem på fingrene mine. De er i . . .”

478 Og Jesus sa: “Ditt navn er i Min håndflate.” Så, hvordan, hvordan skal det kunne bli glemt? Kan ikke bli det. Nå, ja vel.

479 Så, hvis Jesus beseiret satan ved troen ved å vite Hvem Han var, at Han var en forutbestemt Skapning. Er dere klare? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hva med den forutbestemte Jesu Kristi Brud nå? Tror dere at Bruden er forutbestemt? [“Amen.”] Den forutbestemte Jesu Kristi Brud nå, Menigheten, Ordfrøet, med alt som Gud lovet å plassere i Menigheten i Den akkurat nå. Det er i Den nå. Alt er i orden. Den Hellige Ånd har blitt gitt. Frøet er blitt sådd. Kveldslysene har skint. Sodomas tegn, som Jesus lovet er her, og Malakias 4. En forutbestemt Menighet!

Åh, djevel!

480 Den levende Guds Menighet, her og på lydbånd også, vet dere hvor dere står? Vet du at du ble kalt av Gud, at Den Hellige Ånd

regjerer i ditt hjerte, og ethvert Guds Ord er virkelig for deg? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Åh, broder! Hvordan skal satan stå imot det? Hvordan skal han stoppe det fra å vokse? Hvordan skal han hindre disse tegnene fra å følge Det? Ja, du kunne kaste dem i fengsel. De, hvis du kunne, jeg bryr meg ikke om hva du gjør, de har prøvd det. De råtnet i fengslene. De ble mat for løvene. De ble sagt i stykker. De ble revet i stykker. Du kan ikke drepe Den, riktig, en Menighet som er forutbestemt. "De som Han forutkjente," slik Han gjorde med Jesus, "har Han kalt. De Han har kalt, har Han rettfærdiggjort. Og de som Han hadde rettfærdiggjort, har Han allerede herliggjort, forutbestemt."

⁴⁸¹ Og nå, i de siste dager, med ethvert frø sådd; alt i orden, verden i sin orden, tiden har utviklet seg, Menigheten i Sin orden, Frøet, Kveldslysene, tegnene som Han fortalte om: "Som det var på Sodomas tid." En Guds Engel, Den Hellige Ånd, kom ned, beveget Seg, utførte tegnene som Han gjorde da. Malakias 4 lovet at Han ville sende i de siste dager det Han lovet. Og vi ser alt sammen akkurat her. Hvor? Hvor? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

Amen. Amen. Amen. Amen. Amen.
Elsker dere Ham? Amen.

⁴⁸² Ja visst, rett her i de siste dager, en forutbestemt Menighet som vet hvor de står, tilsådd med Frøet, Den Hellige Ånd i Menigheten.

Satan, vær forsiktig.

⁴⁸³ Hva skjedde? Bare et øyeblikk nå. Hva skjedde med alt som var lovet med Det, også løftene i Malakias 4?

⁴⁸⁴ Hva—hva gjorde satan da han møtte Jesus? Han angrep Ham, med all den geistlige makten han hadde. "Jeg kjenner Ordet, også," angrep Ham. Det denominelle støvet som han hadde! Vi kastet Det ut på ham; men hadde ikke noe Lys. Om han flyktet bort! Han trakk seg tilbake mye raskere enn han angrep. Hvorfor? Han traff den hundre-billion-volts Ledningen der. Han svidde fjærene sine. Han trakk seg bort fra Ham. Han kom ut av Ham, fordi den Ledningen hadde volt i Seg.

⁴⁸⁵ Husk, satan hadde en ledning, også. Men, uansett hvor fin kobberledningen er, har den intet liv i seg, er den død. Den vil ikke virke. Samme ledningen.

⁴⁸⁶ Den ene fikk energi fra Dynamoen, og den andre har ingen forbindelse i det hele tatt. Det er riktig. Det er grunnen til at Det vil virke i et forutbestemt kar. Det er grunnen til at Ordet vil virke der Det blir koblet til. Koblet til hvor, med denominasjonen? Nei, sir. Det er en død stikkontakt, "Har en form for gudsfrykt, men fornekte dens kraft." Men koblet til Ordet, som aldri skal forgå og kan frembringe den samme kraften som Han hadde. Det er der det er. Glory!

Amen. Amen.

Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Vil dere tjene Ham? [“Amen.”] Amen. Ja visst.

⁴⁸⁷ Ikke koblet inn i en eller annen organisasjon, men koblet inn i Dynamoen her. Broder, jeg sier deg, Det fungerer der, fordi Det er koblet til det samme Ordet.

⁴⁸⁸ Moab var koblet inn, også; og Israel var det også. Moab hadde ikke annet enn en haug med læresetninger og en falsk profet.

⁴⁸⁹ Men Israel hadde en slått klippe, en messingslange, en Ildstøtte, halleluja, den levende Guds tegn. Amen. Det er helt riktig. Det virket. Hvorfor? Det var ved tro. Ja, sir. Ikke ved kunnskap, en eller annen menneskelig læresetning; men ved tro på Ordet, Ordet Selv. Livet kommer fra Ordet. “Mitt Ord er Liv.” Den strømmen kommer gjennom Ordet.

⁴⁹⁰ Satan kom seg bort derfra, ganske raskt. Hans teologiske støv fungerte ikke særlig bra akkurat der. Satans ledning hadde ingen strøm i seg. Det var døde læresetninger. Det vil ikke. Det vil ikke strømme.

⁴⁹¹ Nå, ser dere, det er den samme ledningen. Jesus brukte Faderens Ord; satan brukte Faderens Ord. Satan var satan. Jesus var Gud, det er forskjellen, det er Sannheten. Det ene er en læresetning, og det Andre er Ordet. Det ene er Sant, og det andre er galt. En vil frembringe det; det andre kan ikke frembringe det. Forstår dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Samme slags ledninger nå, det er helt riktig, samme ledninger. Hebreerne 2, vi nettopp tok. . . Eller, Hebreerne 4:2, som vi nettopp tok. Skjønner? Slik, denominelle, slik denominasjoner sier, ved visdom. Skjønner? Denominasjoner, ved visdom, sier dette: “Strømmens tid er forbi.”

Elsker dere Ham? Amen
Vil dere tjene Ham? Amen.
Tror dere på Ham? Amen.
Amen. Amen.

Jeg tror på Ham. Ja, sir. *Amen* betyr “la det skje.”

⁴⁹² Herre, min bønn, denne formiddagen, ta enhver troende her inne og trekk ham inn i strømmen. Åh! Putt Liv i ham, la ham summe og skinne ut Guds herlighet. Ja, sir. Skru på strømmen.

⁴⁹³ Vet dere hva jeg tror? Frøet har blitt sådd (Tror dere det?) [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] for den mektige Menigheten. Akkurat som ledninger som har blitt lagt gjennom en bygning, enhver stikkontakt har blitt testet ved Ordet, åh, du store, ethvert uttak er testet ved Ordet. “Vær ikke forundret når ildprøver kommer. Det er for å teste dere.”

⁴⁹⁴ Er det en liten kortslutning der, vil det ledes ned i jorden, sprengte hele lysbryteren. Gud vil ikke ha dem i Sin Menighet.

Det vil ikke bli sprenget noen lysbrytere og ingen sikringer vil gå i denne siste tid. Nei, sir.

⁴⁹⁵ Han kommer tilbake og sveiser den riktig sammen der. Ja, sir. Ja vel. Ethvert lys henger på sin plass. Det eneste, venter på at Mesteren bak der skal slå på lysbryteren. Det er riktig. Ja, sir. I Ordet! Ja visst. Kunne være akkurat nå, broder. Hvis du trenger helbredelse, bare slå på lysbryteren. Det er alt du trenger å gjøre hvis du har en ekte ledning. Hvis din jord . . . “Hvis ledningen din er jordet, og forbindelsene, også, er blitt mistet i Jesus, da skal jeg si deg hva du skal gjøre.” Amen. Det er riktig.

⁴⁹⁶ Nå, den denominelle visdommen sier: “Miraklenes tid er forbi.” Det er ingen strøm i ledningene.

⁴⁹⁷ Men troen vet bedre. De føler det. De ser den virke. De vet den antenner. De vet hva den gjør. Tro er strømmen, strømmen, Ånden.

Og visdom er de denominelle formene.

⁴⁹⁸ Satan prøvde å friste Jesus fra tro på Faderens Ord. Her er det han gjorde. Han prøvde å vise Ham sine flotte, store kirkelige organisasjoner på jorden. Men han klarte ikke å friste Ham. “Kom over og bli medlem av mine. Jeg vil gjøre deg til biskop over dem alle.”

⁴⁹⁹ “Det er skrevet . . .” sa Jesus. Ja, sir. Satan klarte ikke å friste Ham. Nei, sir. Han er forbi det. Men, Jesus var Ordet. Hans tro på kunnskapen om Seg Selv at Han var Ordet.

⁵⁰⁰ Akkurat som Moses. Ja, Moses visste hvem han var. Moses visste han var Guds tjener, visste han var kalt av Gud. Han visste hva han skulle gjøre. Det er grunnen til at han ikke var redd for hva satan sa. Satan prøvde å friste ham, skremme ham vekk fra det. Men, nei. Moses visste hvor han stod. Det er riktig.

Nå må jeg skynde meg. Jeg hopper over, side etter side, her.

⁵⁰¹ Paulus. En ting jeg ønsker å komme til her, før jeg avslutter. Paulus gjorde det klart for sin del av Bruden som han vil presentere. Paulus vil presentere en del av Bruden. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Paulus gjorde det klart for sin del av Bruden som han vil presentere for Jesus Kristus i de siste dager, om visdom eller tro.

⁵⁰² La oss bare lese litt. Jeg ønsker at dere skal slå opp i Første Korinterbrev det 4. kapitlet. Første Korinterbrev det 4. kapitlet, leser vi bare. Og vi vil avslutte om bare en—en liten stund, om Herren vil. Første Korinterbrev det 4. kapitlet, og jeg ønsker å lese det 18. til det 20. verset. Ja vel. Her er vi.

Noen er oppblåste, som om—som om jeg ikke skulle komme til dere.

Men jeg skal komme til dere om kort tid, om Herren vil, og da er det ikke ordene fra noen av de oppblåste jeg skal lære å kjenne, men kraften deres.

503 Dere vet, det ville ta . . . Nå, det var Den romerske kirke som begynte å komme rett inn der, begynte å komme. Skjønner? Han visste hva . . . Dere vet, Bibelen sier: “De gikk ut fra oss, fordi de ikke var av oss,” forstår dere. Det er riktig.

For Guds rike består ikke i ord, men i kraft.

504 Ser dere, “Ikke i Ord.” Sier bare: “Vel, jeg, jeg er utdannet, broder. Jeg har mer utdanning enn du noen gang har fått. Jeg er—jeg er en prest. Jeg er . . .” Det har ikke noe med Det å gjøre. Betyr ikke noe mer enn at du er en “gris,” eller noe annet; ser dere, ser dere, har ikke noe med Det å gjøre. Skjønner? Djervelen hadde en masse kunnskap, også. Skjønner? Ja vel. Skjønner?

*For Guds rike består ikke . . . ord, men . . . kraft.
Skjønner?*

Hva vil dere da? Vil jeg komme til dere med riset, eller i kjærlighet, eller en . . . en mild ånd?

505 Nå, det andre kapitlet. Jeg ønsker å fullføre dette om bare et øyeblikk da, før vi avslutter. Det andre kapitlet; snu siden. La oss begynne rett her på det første. Nå se hva, Paulus, hva han forteller Bruden nå. Han kommer til å presentere denne delen av Bruden for Kristus, og han ønsker at de skal vite. Nå, husk, Paulus måtte ha hatt noe slags dyktighet. Han var smart, han hadde, men han “måtte glemme det,” sa han. Han hadde alle slags grader og utdanning, men han måtte glemme det, nå, hør her, for å kjenne Kristus.

Og jeg, brødre, da jeg kommer til dere, kom, kommer jeg ikke med fremragende talekunst eller visdom. Skjønner? Jeg kom ikke med visdom, og forkynnte Guds vitnesbyrd for dere.

506 “Jeg er dr. Så-og-så, og jeg har alt. Jeg er . . . Vi lærte på seminarene, så-og-så”? Nei, nei. Paulus sa: “Jeg kom ikke til dere på den måten med visdom.” Nå, og hva . . .

Hva er min tekst? *Visdom kontra Tro*. Skjønner?

507 “Jeg kom ikke til dere i visdom,” sa Paulus, “ga dere et vitnesbyrd om Gud ved visdom, sa: ‘Hør nå her. Jeg skal si dere. Vi har lært på seminaret at miraklenes dager er over. Vi lærer på seminaret at disse tingene ikke egentlig betydde Dette.’” Han sa: “Jeg kom ikke på den måten, brødre.” Nå, hva sa han?

For jeg var fast bestemt på at jeg ikke ville vite noe blant dere uten Jesus . . . og Ham korsfestet.

Og (hvis) jeg var hos dere i svakhet, i frykt, og i stor trengsel var jeg hos dere.

Og min tale og min forkynnelse var ikke med overtalende ord fra menneskelig visdom, . . .

508 Hmh? Som Booth Clibborn sa: “Hallo?” Hvem banket da?

Jeg kom ikke til dere med noe seminar *visdom, men med Ånds og krafts bevis.*

For at deres (t-r-o) tro ikke skulle være grunnet på menneskers visdom, men på Guds kraft.

509 [Broder Branham plystrer—Red.] “Puh!” Amen. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”]

For at deres tro ikke skal være grunnet på visdom fra en eller annen organisasjon, men på Guds kraft.

510 Tro på Guds kraft! Deres håp er ikke . . .

511 Disse to kildene har kjempet siden Eden; Guds tro imot satans visdom. Gud har bevist i alle tidsaldre, at Det ikke kan blandes. Det må være atskilt for å vokse.

512 Nå, raskt, la meg gå gjennom bare—bare et ord eller to på hver enkelt, bare ta noen få ting jeg har skrevet ned her.

513 Esau og Jakob var et fullkomment bilde: begge to religiøse; begge to tvillinger.

514 Esau var den kirkelige typen. Han var en mann som var smart. Han hadde—hadde gode moralske holdninger og slikt som det, men han hadde ikke noe bruk for førstefødselsretten.

515 Jakob brydde seg ikke om hva han måtte gjøre, bare så han fikk tak i førstefødselsretten. Og så lenge som de var sammen, kunne de ikke bringe fram noe. Stemmer det? Den ene var imot den andre.

516 Har dere fått tak i det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Amen. “Kom ut fra det. Vær atskilt,” sier Gud. “Og rør ikke deres urene ting. Jeg vil ta imot dere.” Skjønner?

517 Jakob måtte atskille seg fra sin denominelle bror før Gud i det hele tatt kunne velsigne ham. Gud sa det samme til Abraham.

Israel; og Moab.

518 De fire hundre profetene i Israel stod fremfor Mika. Og Mika atskilte seg fra dem og fikk Herrens Ord og kom tilbake med Det.

519 Moses, og Kora, samme ting, ville ikke blande seg. De måtte atskille seg. Er det sant? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

520 Abraham; og Lot. Lot var en religiøs mann, et bilde på den formelle menighet. Men så lenge som Lot var sammen med Abraham, reiste han i årevis sammen med ham. Men Han ville . . . Gud ville ikke velsigne ham før han fullstendig adlød Ham og atskilte seg fra Lot, den denominelle menighet. Så, så snart som Abraham atskilte seg og kom ut for å vandre alene, sa Gud: “Nå, Abraham, reis deg. Se mot øst, vest, nord, sør.” Sa: “Alt sammen er ditt.” Men Han gjorde det ikke før han atskilte seg fullstendig. Det er helt riktig.

521 Gud kunne ikke velsigne Set før Han atskilte ham fra Kain. Han merket Kain og sendte ham til landet Nod. Og Kain med sin

smarte visdom ble vitenskapsmenn og alt mulig annet, dyrket fram en avling med det. Og Set, under sin rettferdighet og kjærligheten og troen på Guds Ord, han dyrket fram en avling som brakte fram en profet som advarte de siste dager, det er riktig, frelste enhver troende. Og visdommen ødela dem alle sammen. De alle sammen døde. Alle sammen, uansett hvor mange grader og psykologi de hadde, alt annet, de gikk til grunne i Guds dommer.

⁵²² Og alt på utsiden av den sanne, gjenfødte Guds Ånd, som tror ethvert Ord av Det og står rett på Det, vil gå til grunne i Guds dommer. Du ser disse små vrikkerne som går nedover gaten, og alt dette de holder på med og holder på slik, husk, det er ikke noe annet enn føde for dommen. Det vil råtne. Det må det. Det må det bare gjøre. Kvinner, våkn opp.

⁵²³ Jeg har et lite vitnesbyrd, men jeg har ikke tid til å fortelle det, om en liten dame her for ikke lenge siden i California. Jeg kjøpte oppover gaten og ventet på å bli kalt inn i teltet. Gikk omkring der, en bitte liten. . . Det var—det var skammelig. Uten tvil en vakker liten jente. Og hun gikk omkring der, vrikket, denne lille cowboyhatten på seg, støvler og dusker som hang nedover, vrikket oppover veien. Hver eneste mann tutet på henne og vinket, alle sammen på den måten.

⁵²⁴ Jeg tenkte, “Jeg burde ha stoppet, hvis jeg ikke var en predikant. Hvis Meda var med, ville jeg det. Sagt: ‘Hør her, søster, jeg vil fortelle deg noe. Du er kanskje pen. Du kan bevise det. Skjønner? Du er kanskje i stand til å få bilene til å skli på bremsene og vrikke rundt her, og gutter plystrer som ulver og slikt. Men en av disse dager, den lille kroppen, insektene og markene vil kravle inn i den og ete den bort. Og kanskje innen seks uker fra nå vil den være slik, råtten, ligge der i graven. Men den sjelen som er i deg, som nærer seg på lysten, vil leve i djevelens helvete i—i lange tider.”

⁵²⁵ Moses; og Kora, Lot; Abraham. Johannes Døperen og tollerne. Jesus; og de denominelle menighetene på Hans tid. Skjønner? Tro; visdom.

Vel, prestene kunne reise seg opp, si: “Vi. . .”

Han sa: “Ja.”

“Vi har *dette*. Åh, vår far, vi gjorde *så-og-så*.”

⁵²⁶ Sa: “Ja. Dere, med deres tradisjoner, gjorde Guds bud virkningsløse og kom med Lærdommer som er menneskebud.”

⁵²⁷ Sa: “Vel, hvem er Du som lærer oss? Hvilken skole kom Du fra?”

⁵²⁸ Han sa: “De gjerninger Jeg gjør, vitner om Meg. Hvis Jeg ikke gjør Messias’ gjerninger, så tro Meg ikke. Og hvis Jeg gjør Messias’ gjerninger, så vet dere, så tro gjerningene.” Sa: “De vitner om Meg. Hvis Jeg ikke gjør gjerningene, så tro det ikke.”

529 Han hadde denominasjonene også, bak der, med sin visdom. Jesus hadde tro. Tro på hva? Hva Han var: Guds Sønn. Skjønner? Ja vel.

530 Sankt Martin; med Den romerske kirke, på reformasjonens tid. Men jeg mener da, de, da før de gikk inn i hedenske Rom, da hun begynte å bli Den romerske kirke. Martin stod der ute og protesterte mot læren til Den katolske kirke; gjorde tegn og under og mirakler. Og—og menighetene hans, alle sammen, talte i tunger og profeterte og store ting. Og Guds kraft var med ham. Han oppreiste de døde og helbredet de syke, og alt annet. Og der var Den katolske kirke der borte, som tok til motmæle mot ham på den måten og prøvde å få brent ham og alt mulig annet. Hva var det? Visdom; tro. Samme nå.

531 La oss høre om kronen på det hele. Sakarja 4:6 er der jeg kommer til å avslutte rett her. Bibelen sier: “Ikke ved kraft, ikke ved makt, men ved Min Ånd sier Herren. Ikke ved visdom, ikke ved kunnskap, ikke ved nominasjon, men ved Min Ånd vil Jeg (hva?) gi energi til Mitt Ord.” Disiplene hadde Det sådd inn i seg, deretter kom Ånden for å gi energi til Ordet. Skjønner? “Ikke ved kraft, ikke ved makt, ikke ved visdom, ikke ved forståelse, ikke ved *dette*, ikke ved *det*, men ved Min Ånd vil Jeg gi energi til Mitt Ord. Ved Min Ånd, sier Herren.” Det er Vannet fra troens Ord som gir energi til Guds Ord og får Det til å virke.

532 Hvilken vil vinne? Det ser ut som, akkurat nå selvfølgelig, at visdom vil virke. Men det vil den ikke. Det vil den ikke.

533 Ser ut som akkurat nå, at den lille Menigheten som tror hele Guds Ord uten tvil er—er i mindretall. Men vær ikke bekymret. Bibelen sier: “Frykt ikke, lille Flokk. Det er deres Fars gode vilje å gi dere Riket.” Hm—hmh. Det er riktig. Skjønner? Og frykt ikke. Bare hold deg i troen. Hold deg rett til Ordet. Ikke gå bort fra Ordet. Hold deg til Ordet.

Elsker dere Ham? Amen
 Vil dere tjene Ham? Amen.
 Vil dere tro Ham? Amen.
 Amen. Amen.

La oss synge den.

Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier:
 “Amen.”—Red.]
 Vil dere tjene Ham? Amen.
 Tror dere på Ham? Amen.
 Amen. Amen.

Elsker dere Ham? Amen.
 Vil dere tjene Ham? Amen.
 Tror dere på Ham? Amen.
 Amen. Amen

534 Åh, jeg elsker Ham! Gjør ikke du? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hva er det? Ved tro, ikke ved visdom! “Ved tro er vi frelst.” Er det riktig? [“Amen.”] “Ikke ved visdom, ikke ved kunnskap; ved Min Ånd, sier Herren.”

535 La Dem nå synke ned i Menigheten. Den kobberledningen, det er en leder. Nå, aluminiumsledning er ikke en leder. Skjønner? Det er den ikke. Nei. En gummislange er ikke en leder; det er en isolator. Tre er en isolator. Vi vil ikke ha noen isolator. Vi har for mye av det nå, og det skaper isolasjon. Så vi—vi vil ha . . . Vi vil ha ledere, gjenfødte menn og kvinner som tror Guds Ord.

536 Nå, hva sa Dynamoen? “Be Faderen om hva som helst i Mitt Navn, Jeg vil gjøre det.”

537 Og hva gjør du? Plugger inn. Amen. Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Bare plugger inn, det er alt du trenger å gjøre, og strømmen kommer strømmende rett nedover ledningen.

538 Hva skjer? Ordet begynner å vokse. “Og han skal være lik et tre som er plantet ved strømmen av vann; bladene hans skal ikke visne; hva enn han gjør skal ha fremgang. Med de ugudelige er det ikke slik.”

539 “Med de ugudelige er det ikke slik.” Nå, sier ikke, “synderen,” nå. “De ugudelige,” ser dere, det er de som hevder å være og er ugudelige med Det, ser dere. Det er riktig. “Med de ugudelige er det ikke slik. De kan ikke stå i dommen med de rettferdige.” Nei, sir. Det kan de visselig ikke.

540 Så, tiden har kommet. Frøet er sådd, skjønt, de som er forutbestemt. “Forutbestemt” er den eneste veien dit. Jeg kunne ta Åpenbaringen 12, akkurat nå, og 13, og bevise det for dere, bare de. Bibelen sier at, “Denne antikrist som skulle komme til jorden ville forføre alle,” (a, dobbel l), “alle som var på jordens overflate med disse denominasjonene og læresetningene. Han ville forføre alle på jordens overflate, alle sammen, unntatt de som ble forutbestemt før verdens grunnleggelse.” Så, broder, du kan ikke gjøre noe med det. Bare rop: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Åh, du! Jeg elsker det. Ja, sir.

Elsker dere Ham? Amen.
Vil dere tjene Ham? Amen.
Tror dere på Ham? Amen.
Amen. Amen.

541 Vil at dere øver litt på den rundt her, alle sammen. Jeg liker den sangen. Gjør ikke dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det var vår Phoenix, stevnesang. Åh! Jeg elsker den. Jeg elsker den. La oss synge den igjen.

Elsker dere Ham? Amen.
 Vil dere tjene Ham? Amen.
 Vil dere tro på Ham? Amen.
 Amen. Amen.

⁵⁴² Vel, dere kan bare holde den gående, vet dere. “Vil dere tilbe Ham?” Og bare fortsette videre med alle dem, igjen og igjen. Du! Vi begynte med den der i Phoenix; vi holdt nesten på å rive stedet i filler. Ja, sir. “Amen. Amen. Amen.”

Er du plagget inn denne morgen? Amen.
 Slå på bryteren. Amen.
 Du har strømmen. Amen.
 Amen. Amen.
 Nå vil Det vokse. Amen.
 Bære frukt. Amen.
 Du vil vise Det. Amen.
 Amen. Amen.

⁵⁴³ Åh, er ikke det underfullt? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Amen. Det er så underfullt. Lei for at jeg har holdt på dere alle sammen så lenge, men jeg har bare et jubileum selv, har det bare underfullt. Ja vel.

Neste søndag, nå, alle som er i nærheten . . .

⁵⁴⁴ Nå, nå drar jeg opp til broder Littlefield’s for å spre ut litt Ord, sannsynligvis tar jeg bare noe av dette Ordet her og sprer Det ut der oppe iblant dem, church of God, på den måten. Og jeg vil sannsynligvis bare tale over noe jeg gjorde her. Selvfølgelig er dere velkomne til å komme. Men de har en bitte liten kirke der, rommer femten hundre. Jeg innviet den nylig, og for et par år siden. Det kommer til å bli stappfullt. Men jeg lovet broder Littlefield. Han er en kjær broder. Og en mann holder sitt løfte hvis han kan. Om Herren vil, vil jeg dra opp dit.

⁵⁴⁵ Det vil bli møte her i tabernaklet. Dere som er her kan komme rett hit til tabernaklet, dere som er i nærheten og slikt og kan. Bare kom.

⁵⁴⁶ Og videre, neste søndag, husk, broder Arganbright vil være her nå med broder Rowe. Dere vil helt sikkert glede dere over broder Rowe. [Tomt spor på lydbandet—Red.] Ja vel.

⁵⁴⁷ La oss gi møtet over til broder Neville nå, se hva han har å si oss nå. Herre velsigne dere.

VISDOM KONTRA TRO NOR62-0401
(Wisdom Versus Faith)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags formiddag den 1 april 1962 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbåndopptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org